

325/1999 Sb.

ZÁKON

ze dne 11. listopadu 1999

o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu)

Změna: 2/2002 Sb. Změna: 217/2002 Sb., 320/2002 Sb., 519/2002 Sb. Změna: 222/2003 Sb. (část) Změna: 222/2003 Sb. Změna: 539/2004 Sb. Změna: 57/2005 Sb. Změna: 350/2005 Sb. Změna: 501/2004 Sb. Změna: 136/2006 Sb., 165/2006 Sb. Změna: 112/2006 Sb. Změna: 170/2007 Sb. Změna: 379/2007 Sb. Změna: 343/2007 Sb. Změna: 140/2008 Sb. Změna: 129/2008 Sb., 274/2008 Sb. Změna: 197/2009 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

MEZINÁRODNÍ OCHRANA

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje

- a) podmínky vstupu a pobytu cizince, který projeví úmysl požádat Českou republiku o mezinárodní ochranu formou azylu nebo doplňkové ochrany na území České republiky (dále jen "území"), a pobyt azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany na území¹),
- b) řízení o udělení mezinárodní ochrany formou azylu nebo doplňkové ochrany a řízení o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany^{1a}),
- c) práva a povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany, azylanta a osoby požívající doplňkové ochrany na území,
- d) působnost Ministerstva vnitra (dále jen "ministerstvo"), Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Policie České republiky (dále jen "policie") v této oblasti státní správy,
- e) státní integrační program,
- f) azylová zařízení.

Základní pojmy

(1) Bezpečnou zemí původu se rozumí stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,

a) v němž státní moc dodržuje lidská práva a je způsobilá zajistit dodržování lidských práv a právních předpisů,

b) který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,

c) který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách,

d) který umožňuje činnost právnickým osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.

(2) Bezpečnou třetí zemí se rozumí stát jiný než stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, ve kterém cizinec pobýval před vstupem na území a do kterého se může tento cizinec vrátit a požádat o udělení postavení uprchlíka podle mezinárodní smlouvy,^{1b}) aniž by byl vystaven pronásledování, mučení, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

(3) První zemí azylu se rozumí stát jiný než stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství, stát jiný než stát jejího posledního trvalého bydliště, ve kterém cizinec pobýval před vstupem na území, udělil-li mu tento jiný stát postavení uprchlíka podle mezinárodní smlouvy^{1b}), může-li cizinec této ochrany nadále požívat a může-li se cizinec do tohoto jiného státu bezpečně vrátit.

(4) Žádostí o udělení mezinárodní ochrany se rozumí žádost podaná cizincem, u kterého lze předpokládat, že usiluje o získání azylu nebo doplňkové ochrany v České republice.

(5) Žadatelem o udělení mezinárodní ochrany se pro účely tohoto zákona rozumí cizinec, který požádal Českou republiku o mezinárodní ochranu, nebo cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v jiném členském státě Evropské unie, je-li Česká republika příslušná k jejímu posuzování. Postavení žadatele má po dobu řízení o udělení mezinárodní ochrany a po dobu soudního řízení o žalobě proti rozhodnutí ministerstva podle zvláštního právního předpisu^{1c}), má-li tato žaloba odkladný účinek.

(6) Azylantem se rozumí cizinec, kterému byl podle tohoto zákona udělen azyl, a to po dobu platnosti rozhodnutí o udělení azylu.

(7) Osobou požívající doplňkové ochrany se rozumí cizinec, který nesplňuje důvody pro udělení azylu podle tohoto zákona, ale byla mu udělena doplňková ochrana, a to po dobu platnosti rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany.

(8) Za pronásledování se pro účely tohoto zákona považuje závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna,

podporována nebo trpěna státními orgány, stranami nebo organizacemi ovládajícími stát nebo podstatnou část jeho území ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo státu posledního trvalého bydliště v případě osoby bez státního občanství. Za pronásledování se považuje i jednání soukromých osob podle věty první, pokud lze prokázat, že stát, strany nebo organizace, včetně mezinárodních organizací, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním. Za pronásledování se nepovažuje, může-li cizinec s přihlédnutím k osobní situaci nalézt účinnou ochranu v jiné části státu, jehož státní občanství má, nebo je-li osobou bez státního občanství, v jiné části státu svého posledního trvalého bydliště, pokud se obava z pronásledování nebo hrozba vážné újmy zřejmě vztahuje pouze na část státu.

(9) Trvalým bydlištěm se pro účely tohoto zákona rozumí stát, ve kterém osoba bez státního občanství před vstupem na území pobývala a vytvořila si k tomuto státu vazby trvalejší povahy.

(10) Azylovým zařízením se pro účely tohoto zákona rozumí přijímací středisko, pobytové středisko a integrační azylové středisko (Hlava XI).

(11) Nezletilou osobou bez doprovodu se rozumí osoba mladší 18 let, která přicestuje na území bez doprovodu zletilé osoby odpovídající za ni podle právního řádu platného na území státu, jehož občanství osoba mladší 18 let má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, na území státu jejího posledního bydliště, a to po takovou dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči takovéto osoby; nezletilou osobou bez doprovodu se rozumí i osoba mladší 18 let, která byla ponechána bez doprovodu poté, co přicestovala na území.^{1d})

(12) Rozhodnutím ministerstva ve věci mezinárodní ochrany se pro účely tohoto zákona rozumí rozhodnutí vydaná podle § 15 nebo 15a a rozhodnutí o udělení azylu, rozhodnutí o udělení nebo prodloužení doplňkové ochrany, rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, rozhodnutí o zastavení řízení, rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné a rozhodnutí o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany.

(13) Za partnera se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která prokáže, že vstoupila do úředně potvrzeného trvalého společenství dvou osob stejného pohlaví. Partnerstvím se pro účely tohoto zákona rozumí úředně potvrzené trvalé společenství dvou osob stejného pohlaví podle věty první.

HLAVA II

PROHLÁŠENÍ O ÚMYSLU POŽÁDAT O MEZINÁRODNÍ OCHRANU, VÍZUM A DOPRAVA CIZINCE DO AZYLOVÉHO ZAŘÍZENÍ

Prohlášení o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu

§ 3

(1) Prohlášením o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu (dále jen "prohlášení o mezinárodní ochraně") se rozumí projev vůle cizince, z něhož je zřejmé, že cizinec hledá v České republice ochranu před pronásledováním nebo před hrozící vážnou újmu.

(2) Za prohlášení o mezinárodní ochraně se nepovažuje projev vůle cizince podle odstavce 1 učiněný během jeho vycestování, učinil-li cizinec toto prohlášení po pravomocném ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany, pravomocném ukončení soudního řízení o žalobě nebo kasační stížnosti, po pravomocném ukončení řízení o správním vyhoštění nebo při výkonu trestu vyhoštění uloženého soudem.

(3) Prohlášení o mezinárodní ochraně lze učinit písemně nebo ústně do protokolu.

§ 3a

Cizinec je oprávněn učinit prohlášení o mezinárodní ochraně

a) policii

1. na hraničním přechodu,²⁾

2. v přijímacím středisku,

3. na oblastním ředitelství služby cizinecké policie (dále jen "útvary policie") za podmínky, že se dostavil dobrovolně, nebo

4. v zařízení pro zajištění cizinců,³⁾ s výjimkou cizince zajištěného za účelem jeho předání nebo průvozu podle mezinárodní smlouvy nebo právního předpisu Evropských společenství^{2a)} anebo

b) ministerstvu, je-li hospitalizován ve zdravotnickém zařízení nebo vykonává zabezpečovací detenci, vazbu anebo trest odnětí svobody.

§ 3b

(1) Oprávnění cizince učinit prohlášení o mezinárodní ochraně v zařízení pro zajištění cizinců³⁾ zaniká uplynutím 7 dnů ode dne, kdy byl policií informován o možnosti požádat o udělení mezinárodní ochrany na území a důsledcích spojených s uplynutím této lhůty.

(2) Policie informuje cizince v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět. Policie o tomto úkonu pořídí záznam, který podepíše cizinec a ten, kdo záznam pořídil. Odmítne-li cizinec podpis nebo nemůže-li psát, uvede se tato skutečnost v záznamu.

§ 3c

(1) Na cizince, jenž učinil prohlášení o mezinárodní ochraně, se pro účely poskytování zdravotní péče (§ 88) a poskytování ubytování, stravy a jiných nezbytných služeb [§ 42 odst. 1 písm. a)] hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany

a) po dobu, kdy je oprávněn k pobytu na území na základě víza k pobytu do 90 dnů za účelem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany (dále jen "vstupní vízum"),

b) po dobu 5 dnů od doby prohlášení o mezinárodní ochraně v případech, kdy mu není vstupní vízum uděleno,

c) od doby prohlášení o mezinárodní ochraně učiněného v průběhu hospitalizace nebo výkonu zabezpečovací detence, vazby anebo trestu odnětí svobody do doby, kdy je povinen dostavit se do přijímacího střediska.

(2) Po dobu uvedenou v odstavci 1 nelze ukončit pobyt cizince na území na základě úředního rozhodnutí.

Vstupní vízum

§ 3d

(1) Vstupní vízum se udělí cizinci, jenž učinil prohlášení o azylu na hraničním přechodu, v přijímacím středisku nebo na útvaru policie a prokázal svou totožnost cestovním dokladem nebo jí osvědčil čestným prohlášením.

(2) Vstupní vízum uděluje policie.

(3) Vstupní vízum je platné 30 dnů ode dne jeho udělení.

(4) Vstupní vízum opravňuje k pobytu po dobu v něm uvedenou.

§ 3e

(1) Cizinci, jenž učinil prohlášení o mezinárodní ochraně na hraničním přechodu nebo na útvaru policie, policie udělí vstupní vízum opravňující k pobytu na území po dobu nezbytnou k dostavení se do přijímacího střediska určeného ministerstvem.

(2) Doba pobytu se považuje za prodlouženou po dobu trvání překážky na vůli cizince nezávislé, která brání jeho dostavení se do přijímacího střediska.

(3) Cizinec je povinen

a) překážku bez zbytečného odkladu oznámit policii nebo ministerstvu,

b) dostavit se do přijímacího střediska do 24 hodin po odpadnutí překážky.

(4) Policie po dostavení se cizince do přijímacího střediska dobu pobytu na vstupní vízum prodlouží do dne stanoveného ministerstvem pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany (§ 10).

§ 3f

Cizinci, jenž učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v přijímacím středisku, policie udělí vstupní vízum opravňující k pobytu na území do dne stanoveného ministerstvem pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany (§ 10).

§ 3g

Vstupní vízum nelze udělit, jestliže cizinec

a) je v době učinění prohlášení o mezinárodní ochraně oprávněn pobývat na území na základě povolení k pobytu podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ nebo

b) učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v tranzitním prostoru mezinárodního letiště.

Doprava cizince do azylového zařízení

§ 4

(1) Policie dopraví cizince, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně na hraničním přechodu nebo na útvaru policie, do přijímacího střediska určeného ministerstvem, vyžaduje-li to zdravotní stav cizince nebo je-li důvodná obava, že se ve stanovené lhůtě do přijímacího střediska nedostaví.

(2) Policie dopraví cizince, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, na kterém není provozováno přijímací středisko, do ministerstvem určeného jiného přijímacího střediska na mezinárodním letišti nebo jiného azylového zařízení s režimem přijímacího střediska na mezinárodním letišti (§ 73).

(3) Náklady spojené s dopravou cizince hradí ministerstvo.

§ 4a

(1) Cizinec, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně, je povinen dopravit se do přijímacího střediska určeného ministerstvem ve lhůtě 24 hodin od okamžiku, kdy byl propuštěn z hospitalizace, výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody; § 4 odst. 1 zde platí obdobně.

(2) Lhůta podle odstavce 1 neběží po dobu, kdy splnění povinnosti zabrání překážka na vůli cizince nezávislá.

(3) Cizinec je povinen

a) překážku bez zbytečného odkladu oznámit policii nebo ministerstvu,

b) dopravit se do přijímacího střediska do 24 hodin po odpadnutí překážky.

§ 4b

Žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který byl propuštěn ze zařízení pro zajištění cizinců, dopraví ministerstvo do jím určeného azylového zařízení.

§ 4c

(1) Cizinec, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně, je povinen strpět sejmutí daktyloskopických otisků prstů a pořízení obrazového záznamu s cílem zjistit nebo ověřit

jeho totožnost. Sejmутí otisků zajišťuje policie, pořízení obrazového záznamu zajišťuje ministerstvo.

(2) Cizinec, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně, je dále povinen strpět osobní prohlídku a prohlídku svých věcí v případě důvodného podezření, že skrývá něco, co lze užit jako podklad pro vydání rozhodnutí, zejména cestovní či jiný doklad, nebo věc ohrožující život či zdraví osob nebo alkohol a jinou návykovou látku anebo elektronické komunikační zařízení. Na osobní prohlídku a prohlídku věcí cizince se § 45 použije obdobně.

HLAVA III

ŘÍZENÍ O MEZINÁRODNÍ OCHRANĚ

§ 5

zrušen

§ 6

zrušen

§ 7

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 8

Ministerstvo je příslušné

a) k řízení o udělení mezinárodní ochrany a k řízení o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany,

b) k určení členského státu Evropské unie příslušného k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany,^{4a)} není-li příslušná Česká republika.

§ 9

Na řízení o udělení mezinárodní ochrany a na řízení o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany se použije správní řád, s výjimkou ustanovení o doručování na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu sdělenou účastníkem,⁵⁾ ustanovení o doručování písemností určených do vlastních rukou a doručovaných na požádání jiným způsobem,^{5a)} ustanovení o doručování adresátům zdržujícím se v cizině,^{5b)} dále ustanovení o úřední desce,^{5c)} o ustanovení opatrovníka osobám neznámého pobytu a osobám, které se zdržují v cizině, pokud se jim nedaří doručovat,^{5d)} a o ustanovení zástupce pro doručování,^{5e)} a dále ustanovení o umožnění nahlížení do spisu jiným osobám než účastníkům a jejich zástupcům,^{5f)} o ústním jednání,^{5g)} o vydání stejnopisu výroku rozhodnutí na požádání účastníka,^{5h)} o lhůtách pro vydání rozhodnutí⁵ⁱ⁾ a ustanovení o odvolacím řízení a řízení o rozkladu.^{5j)}

§ 10

Zahájení řízení

(1) Řízení o udělení mezinárodní ochrany se zahajuje podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany na tiskopise uvedeném v příloze č. 1.

(2) Žádost o udělení mezinárodní ochrany je oprávněn podat cizinec, jenž učinil prohlášení o mezinárodní ochraně.

(3) Ministerstvo bez zbytečného odkladu písemně vyzve cizince k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany; ve výzvě určí místo a lhůtu k podání této žádosti. Ve výzvě ministerstvo cizince písemně poučí v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět, o právech a povinnostech žadatele o udělení mezinárodní ochrany a právu kdykoliv se obrátit se žádostí o pomoc na fyzickou nebo právnickou osobu zabývající se poskytováním právní pomoci či ochranou zájmů uprchlíků a na Úřad Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky (dále jen "Úřad Vysokého komisaře"). Nelze-li poučení uvést ve výzvě, poučí ministerstvo písemně žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přiměřené lhůtě, nejpozději však do 15 dnů od prohlášení o mezinárodní ochraně.

(4) V případě, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. a), d) nebo h) nebo byla žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. b) nebo h) nebo § 16 odst. 2 a Česká republika je příslušná k posuzování nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany^{4a}), provede se nové řízení ve věci^{5k}).

§ 10a

Nepřípustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany

Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná,

a) byla-li podána občanem Evropské unie,^{5l}) který nesplňuje podmínky stanovené právem Evropských společenství,^{5m})

b) je-li k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany příslušný jiný členský stát Evropské unie,^{4a})

c) bylo-li cizinci uděleno postavení uprchlíka podle mezinárodní smlouvy^{1b}) jiným členským státem Evropské unie,

d) mohl-li cizinec nalézt účinnou ochranu v první zemi azylu, nebo

e) podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

§ 10b

Doprava žadatele o udělení mezinárodní ochrany do členského státu Evropské unie příslušného k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany

Bylo-li řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno z důvodu nepřípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. b), zajistí ministerstvo dopravu žadatele o udělení mezinárodní ochrany do členského státu Evropské unie příslušného k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany.^{4a)}

§ 10c

Doprava žadatele o udělení mezinárodní ochrany v případě, že Česká republika je příslušná k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany

V případě, že Česká republika je příslušná k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany,^{4a)} zajistí ministerstvo dopravu žadatele o udělení mezinárodní ochrany z hraničního přechodu do přijímacího nebo ministerstvem určeného pobytového střediska.

§ 11

Řízení o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany se zahajuje z podnětu ministerstva.

Důvody udělení azylu

§ 12

Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

§ 13

Azyl za účelem sloučení rodiny

(1) Rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12.

(2) Rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 rozumí

a) manžel nebo partner azylanta,

b) svobodné dítě azylanta mladší 18 let,

c) rodič azylanta mladšího 18 let, nebo

d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11.

(3) Předpokladem udělení azylu za účelem sloučení rodiny manželu azylanta je trvání manželství před udělením azylu azylantovi. Předpokladem udělení azylu za účelem sloučení rodiny partnerovi azylanta je trvání partnerství před udělením azylu azylantovi.

(4) V případě polygamního manželství, má-li již azylant manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit azyl za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem azylanta.

§ 14

Humanitární azyl

Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Důvody udělení doplňkové ochrany

§ 14a

(1) Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nespĺňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

(2) Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

a) uložení nebo vykonání trestu smrti,

b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,

c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

§ 14b

Doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny

(1) Rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení.

(2) Rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 rozumí

a) manžel nebo partner osoby požívající doplňkové ochrany,

b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,

c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo

d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11.

(3) Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželů osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství před udělením doplňkové ochrany cizinci. Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny partnerovi osoby požívající doplňkové ochrany je trvání partnerství před udělením doplňkové ochrany cizinci.

(4) V případě polygamního manželství, má-li již osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.

Důvody vylučující udělení mezinárodní ochrany

§ 15

(1) Azyl nelze udělit, i když budou zjištěny důvody uvedené v § 12 nebo 13, avšak je důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany

a) se dopustil trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto trestných činech,

b) se dopustil před podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany vážného nepolitického trestného činu mimo území, nebo

c) se dopustil činů, které jsou v rozporu se zásadami a cíli Organizace spojených národů.

(2) Na cizince, který podněcuje ke spáchání činů uvedených v odstavci 1 nebo se na jejich spáchání účastní, se odstavec 1 vztahuje obdobně.

(3) Azyl dále nelze udělit, pokud

a) cizinec požívá ochrany nebo podpory od jiných orgánů nebo odborných organizací Organizace spojených národů než Úřadu Vysokého komisaře; není-li ochrana nebo podpora z jakýchkoliv důvodů dále udělována osobám, o jejichž postavení není ještě konečně rozhodnuto podle ustanovení příslušných rozhodnutí Valného shromáždění Organizace spojených národů, vztahují se na něho ustanovení tohoto zákona,

b) je cizinec uznán příslušnými úřady země, v níž se usadil jako v místě svého trvalého bydliště, za osobu, které byly přiznány práva a povinnosti rovnocenné se státní příslušností k takovému státu; to neplatí, jde-li o stát, ve kterém mu hrozí pronásledování podle § 12.

§ 15a

(1) Doplnkovou ochranu podle § 14a nebo 14b nelze udělit, i když budou zjištěny důvody uvedené v § 14a, avšak je důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany,

a) se dopustil trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto trestných činech,

b) spáchal zvláště závažný trestný čin,

c) se dopustil činů, které jsou v rozporu se zásadami a cíli Organizace spojených národů, nebo

d) představuje nebezpečí pro bezpečnost státu.

(2) Na cizince, který podněcuje ke spáchání činů uvedených v odstavci 1 nebo se na jejich spáchání účastní, se odstavec 1 vztahuje obdobně.

(3) Doplnkovou ochranu dále nelze udělit cizinci, který se mimo území dopustil jednoho či několika trestných činů odlišných od trestných činů uvedených v odstavci 1, opustil-li stát, jehož je státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát jejího posledního trvalého bydliště pouze s cílem vyhnout se trestnímu stíhání za ně, za předpokladu, že jde o skutky, za něž by bylo možno v České republice uložit trest odnětí svobody.

§ 16

(1) Žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel

a) uvádí pouze ekonomické důvody,

b) bez vážného důvodu uvádí nesprávné údaje o své totožnosti nebo státním občanství nebo tyto údaje odmítá uvést,

c) žádá o udělení mezinárodní ochrany pouze proto, aby unikl situaci všeobecné nouze,

d) přichází ze státu, který Česká republika považuje za třetí bezpečnou zemi nebo bezpečnou zemi původu, nebude-li prokázáno, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze,

e) má více než 1 státní občanství a nevyužil ochrany některého ze států, jehož státní občanství má, pokud neprokáže, že z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a této ochrany využít nemohl,

f) neuvádí skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a,

g) uvádí skutečnosti zjevně nevěrohodné, nebo

h) s cílem ztížit zjištění skutečného stavu věci zničil, poškodil nebo zatajil svůj cestovní doklad či jinou důležitou listinu anebo s tímto cílem předložil padělaný nebo pozměněný cestovní doklad či jinou důležitou listinu.

(2) Jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, je-li z postupu žadatele patrné, že ji podal s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání k trestnímu stíhání do ciziny, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve, a pokud žadatel neprokáže opak.

(3) Rozhodnutí o zamítnutí žádosti pro její zjevnou nedůvodnost lze vydat nejpozději do 30 dnů ode dne zahájení řízení o udělení mezinárodní ochrany.

(4) Nezletilé osobě bez doprovodu nelze žádost zamítnout jako zjevně nedůvodnou.

Důvody odnětí a zánik azylu nebo doplňkové ochrany

§ 17

(1) Azyl udělený z důvodu podle § 12 se odejme, jestliže

a) před jeho udělením azylant uvedl nepravdivé údaje anebo zamlčel skutečnosti podstatné pro zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí,

b) azylant dobrovolně znovu využil ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo státu posledního trvalého bydliště,

c) azylant dobrovolně znovu nabyl státní občanství státu, který opustil z odůvodněného strachu z pronásledování,

d) azylant nabyl nové státní občanství, a má proto možnost požívat ochranu tohoto státu,

e) azylant dobrovolně pobývá ve státě, který opustil z důvodů uvedených v § 12,

f) azylant může užívat ochrany státu, jehož je státním občanem, poněvadž důvody pro udělení azylu pominuly,

g) azylant je bez státního občanství a může se vrátit do státu předchozího trvalého bydliště, poněvadž důvody pro udělení azylu pominuly,

h) azylant měl být nebo je vyloučen z možnosti udělit azyl z důvodů podle § 15,

i) existují oprávněné důvody považovat azylanta za nebezpečí pro bezpečnost státu, nebo

j) azylant byl pravomocně odsouzen za zvlášť závažný trestný čin a představuje tak nebezpečí pro bezpečnost státu.

(2) Při posuzování důvodů uvedených v odstavci 1 písm. f) a g) se přihlédně k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že důvody, pro které byl azylantovi udělen azyl, již nelze považovat za opodstatněné.

(3) Zanikne-li důvod, pro který byl udělen azyl za účelem sloučení rodiny, a nebude-li shledán jiný zřetele hodný důvod pro jeho ponechání, azyl za účelem sloučení rodiny se odejme.

(4) Zanikne-li důvod, pro který byl udělen humanitární azyl, a nebude-li shledán jiný zřetele hodný důvod pro jeho ponechání, humanitární azyl se odejme.

(5) Jestliže azylant, kterému byl udělen azyl za účelem sloučení rodiny, měl být nebo je vyloučen z možnosti udělit azyl z důvodů uvedených v § 15, nebo byl-li pravomocně odsouzen za zvlášť závažný trestný čin a představuje tak nebezpečí pro bezpečnost státu, azyl se mu odejme.

§ 17a

(1) Doplnková ochrana udělená podle § 14a se odejme, pokud

a) okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňková ochrana není zapotřebí,

b) osoba požívající doplňkové ochrany měla být nebo je vyloučena z možnosti doplňkovou ochranu udělit z důvodů uvedených v § 15a, nebo

c) nesprávné uvedení nebo opomenutí určitých skutečností, včetně použití padělaných či pozměněných dokumentů, bylo rozhodující pro udělení doplňkové ochrany.

(2) Při posuzování důvodů uvedených v odstavci 1 ministerstvo přihlédně k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že osobě mající nárok na doplňkovou ochranu již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu.

(3) Zanikne-li důvod, pro který byla udělena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, a nebude-li shledán jiný zřetele hodný důvod pro její ponechání, doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny se odejme.

(4) Jestliže osoba požívající doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny měla být nebo je vyloučena z možnosti doplňkovou ochranu udělit z důvodů uvedených v § 15a, doplňková ochrana se odejme."

§ 18

Mezinárodní ochrana zaniká

- a) smrtí azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany nebo prohlášením azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany za mrtvou,
- b) udělením státního občanství České republiky⁶⁾ azylantovi,
- c) písemným prohlášením azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany o vzdání se azylu nebo doplňkové ochrany, nebo
- d) uplynutím doby oprávnění k pobytu na území uděleného osobě požívající doplňkové ochrany (§ 53a).

Společná ustanovení o řízení

§ 19

(1) Ministerstvo je oprávněno zjišťovat veškeré údaje potřebné pro vydání rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Při zjišťování údajů podle věty první ministerstvo dbá ochrany žadatele o udělení mezinárodní ochrany a jeho rodinných příslušníků v zemi jeho státního občanství nebo v případě osoby bez státního občanství v zemi jejího posledního trvalého bydliště. Ministerstvo, popřípadě další orgány státu nebo orgány veřejné správy nesdělí jakýmkoliv způsobem údajným původcům pronásledování nebo vážné újmy informace o žádosti o udělení mezinárodní ochrany a nezíská v souvislosti s řízením ve věci mezinárodní ochrany informace o žadateli o udělení mezinárodní ochrany od údajných původců pronásledování nebo vážné újmy.

(2) Ministerstvo je povinno informovat účastníka řízení o své povinnosti dbát na ochranu osobních údajů.

(3) Při rozhodování o žádosti o udělení mezinárodní ochrany ministerstvo zajistí, aby podklady pro vydání rozhodnutí připravovala kvalifikovaná osoba.

§ 20

Účastník řízení

(1) Účastníkem řízení podle tohoto zákona je

- a) žadatel o udělení mezinárodní ochrany,
- b) azylant, s nímž bylo zahájeno řízení o odnětí azylu,
- c) osoba požívající doplňkové ochrany, s níž bylo zahájeno řízení o odnětí doplňkové ochrany.

(2) Účastník řízení má právo se po celou dobu řízení nechat zastupovat na základě plné moci; není-li plná moc udělena advokátovi, podpis tohoto účastníka na plné moci musí být

úředně ověřen. Plnou moc nelze udělit k převzetí rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.

§ 21

(1) Účastník řízení má právo požádat o pomoc právníckou nebo fyzickou osobu zabývající se poskytováním právní pomoci uprchlíkům; ministerstvo přispěje právnícké nebo fyzické osobě, která má s ministerstvem uzavřenu písemnou smlouvu o poskytování právní pomoci, na úhradu nákladů spojených s poskytováním bezplatné právní pomoci.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno právo účastníka řízení na právní pomoc poskytovanou na základě jiného právního předpisu; úhradu nákladů spojených s poskytnutím této právní pomoci nese účastník řízení.

(3) Účastník řízení má právo na kontakt s právníckou nebo fyzickou osobou poskytující mu právní pomoc. V azylovém zařízení lze poskytovat právní pomoc jen v prostorách k tomuto účelu provozovatelem azylového zařízení vymezených.

§ 22

(1) Účastník řízení má právo jednat v řízení v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět. Za tím účelem ministerstvo účastníkovi poskytne bezplatně tlumočnicka na celou dobu řízení.

(2) Účastník řízení je oprávněn přizvat si na své náklady tlumočnicka podle své volby.

§ 23

Pohovor

(1) Pověřený pracovník ministerstva provede za účelem zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí pohovor se žadatelem o udělení mezinárodní ochrany. O provedeném pohovoru sepiše protokol. Pohovor se neprovádí v případě, kdy lze řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavit z důvodu nepřijatelnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se dostavit na předvolání k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem. Nedostaví-li se k pohovoru podle věty první, pořídí se o této skutečnosti záznam.

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele, nebo na výslovnou žádost žadatele o udělení mezinárodní ochrany, zajistí ministerstvo vedení pohovoru, a je-li to v jeho možnostech, i tlumočení osobou stejného pohlaví.

(4) Pohovor s žadatelem o udělení mezinárodní ochrany provádí kvalifikovaná osoba.

§ 23a

Ministerstvo nepořizuje kopie spisu ani jeho části.

§ 23b

Ministerstvo může místo předložení listiny připustit čestné prohlášení žadatele o udělení mezinárodní ochrany. V čestném prohlášení je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen uvést úplné a pravdivé údaje.

§ 24

Doručování písemností žadateli o udělení mezinárodní ochrany

(1) Písemnosti se doručují do vlastních rukou žadatele o udělení mezinárodní ochrany do místa jeho hlášeného pobytu (§ 77) nebo za podmínek podle odstavce 2 na adresu pro doručování.

(2) Adresou pro doručování se pro účely tohoto zákona rozumí adresa azylového zařízení, na kterém se žadatel o udělení mezinárodní ochrany a ministerstvo dohodnou. V písemném záznamu o dohodě se uvede jméno, příjmení a datum narození žadatele o udělení mezinárodní ochrany a datum, od kterého se mu má na adresu pro doručování doručovat, případně datum, do kterého se mu má na adresu pro doručování doručovat, a adresa azylového zařízení. Ministerstvo žadateli o udělení mezinárodní ochrany doručuje na adresu pro doručování, jen pokud žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvede, že platí alespoň 15 dní; v ostatních případech se písemnosti doručují na adresu hlášeného pobytu. O adrese pro doručování se nelze dohodnout dříve než po uplynutí 1 roku ode dne zahájení řízení o udělení mezinárodní ochrany. O změně adresy pro doručování se musí žadatel o udělení mezinárodní ochrany a ministerstvo dohodnout; věta druhá platí obdobně.

(3) Pokud nebyl žadatel o udělení mezinárodní ochrany v místě doručení zastižen, doručovatel písemnost uloží v místně příslušně provozovně držitele poštovní licence, u obecního úřadu nebo v přijímacím nebo pobytovém středisku, kde je žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášen k pobytu, a žadatele o udělení mezinárodní ochrany o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do 3 dnů od uložení, poslední den této lhůty je dnem doručení.

(4) Nemohl-li si žadatel o udělení mezinárodní ochrany pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může namítnout překážku v doručování do 15 dnů ode dne, kdy pominula. Ve stejné lhůtě musí žadatel o udělení mezinárodní ochrany písemnost převzít. Překážku lze namítnout do 1 roku ode dne uložení písemnosti.

(5) O tom, zda písemnost byla doručena, vydá ministerstvo rozhodnutí, proti kterému nelze podat rozklad.

(6) Písemnost určená žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jehož pobyt není znám, se uloží po dobu 10 dnů v přijímacím nebo pobytovém středisku, kde je žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášen k pobytu, nebo, je-li hlášen k pobytu mimo azylové zařízení, v ministerstvem určeném azylovém zařízení, které je nejbližší místu jeho hlášeného pobytu. Oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí v přijímacím nebo pobytovém středisku na úřední desce. Poslední den této lhůty je dnem doručení.

§ 24a

Doručení rozhodnutí

(1) Stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí se účastníku řízení doručí v místě a čase stanoveném v písemné výzvě k převzetí rozhodnutí. Podpis oprávněné osoby na stejnopisu rozhodnutí lze nahradit doložkou "vlastní rukou" nebo zkratkou "v. r." a doložkou "Za správnost vyhotovení" s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a podpisu toho, kdo odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí.

(2) Nedostaví-li se žadatel o udělení mezinárodní ochrany k převzetí rozhodnutí v den ve výzvě uvedený, ač mu výzva byla doručena, je den k převzetí rozhodnutí ve výzvě uvedený považován za den, kdy je rozhodnutí žadateli o udělení mezinárodní ochrany doručeno.

§ 24b

Úřední deska

Ministerstvo zřizuje úřední desku v azylových zařízeních.

§ 25

Zastavení řízení

Řízení se zastaví, jestliže

- a) žadatel o udělení mezinárodní ochrany vzal žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět,
- b) odpadl důvod řízení zahájeného z podnětu ministerstva,
- c) účastník řízení v jeho průběhu zemřel,
- d) žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k pohovoru (§ 23 odst. 2) nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí a na základě dosud zjištěných skutečností nelze rozhodnout,
- e) žadatel o udělení mezinárodní ochrany neodstranil ve lhůtě stanovené ministerstvem vadu podání a v řízení nelze z tohoto důvodu pokračovat,
- f) uplynula marně lhůta, po níž bylo řízení přerušeno (§ 26), s výjimkou přerušování řízení ze zdravotních důvodů, a nelze-li rozhodnout ve věci na základě spisového materiálu,
- g) žadateli o udělení mezinárodní ochrany bylo v průběhu řízení uděleno státní občanství České republiky,
- h) žadatel o udělení mezinárodní ochrany v průběhu řízení neoprávněně vstoupil na území jiného státu nebo se o neoprávněný vstup na území jiného státu pokusil, nebo
- i) je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.

§ 26

Přerušeni řízení

Řízení lze přerušit, jestliže

- a) účastník řízení byl vyzván, aby ve stanovené lhůtě odstranil vadu podání, nejdéle však na dobu 14 dnů, nebo
- b) účastník řízení se nemůže řízení zúčastnit ze zdravotních nebo jiných vážných důvodů majících trvalejší povahu, a to na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na dobu 90 dnů.

§ 27

Rozhodnutí

Rozhodnutí ve věci vydá ministerstvo do 90 dnů ode dne zahájení řízení. Nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout v této lhůtě, může ji ministerstvo přiměřeně prodloužit. O prodloužení lhůty účastníka řízení bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí.

§ 28

- (1) Mezinárodní ochrana se udělí ve formě azylu nebo doplňkové ochrany; shledá-li ministerstvo při svém rozhodování, že jsou naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12, 13 nebo 14, udělí azyl přednostně.
- (2) Neshledá-li ministerstvo důvody k udělení ani jedné z forem mezinárodní ochrany, odůvodní své rozhodnutí ve vztahu k oběma formám mezinárodní ochrany.
- (3) Zamítne-li ministerstvo žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou z důvodu, že cizinec přicestoval z bezpečné třetí země, vydá současně s rozhodnutím cizinci doklad informující bezpečnou třetí zemi v jejím úředním jazyce, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebylo posuzováno splnění důvodů pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
- (4) Pokud bude rozhodnuto o odnětí azylu, ministerstvo v rozhodnutí uvede, zda se cizinci udělí doplňková ochrana.

Rozklad

§ 29

zrušen

§ 30

zrušen

§ 31

zrušen

Právní moc rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany

§ 31a

Rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nabývá právní moci dnem doručení.

HLAVA IV

PŘEZKUM ROZHODNUTÍ VE VĚCI MEZINÁRODNÍ OCHRANY SOUDEM

nadpis vypuštěn

§ 32

(1) Žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany^{1b}) lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí.

(2) Ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí lze podat žalobu proti rozhodnutí o žádosti o udělení mezinárodní ochrany

a) jímž se tato žádost zamítá jako zjevně nedůvodná,

b) podané v zařízení pro zajištění cizinců, nebo³)

c) jímž bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno z důvodu nepřijatelnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

(3) Podání žaloby podle odstavců 1 a 2 má odkladný účinek s výjimkou žaloby proti rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 a žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 1 písm. d) a e).

(4) K řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu. K řízení o žalobě podané žadatelem o udělení mezinárodní ochrany (žalobcem), který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v tranzitním prostoru mezinárodního letiště (§ 73), je místně příslušný Krajský soud v Praze.

(5) Podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany podle odstavců 1 a 2 má odkladný účinek.

§ 33

Soud řízení zastaví, jestliže

a) žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v průběhu řízení zemřel,

b) nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce),

c) žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v průběhu řízení neoprávněně vstoupil na území jiného státu,

d) žadateli o udělení mezinárodní ochrany (žalobci) bylo v průběhu řízení uděleno státní občanství České republiky, nebo

e) žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

§ 33a

zrušen

§ 33b

zrušen

HLAVA V

Náklady a odměna tlumočnicka

§ 34

(1) Ministerstvo nese náklady správního řízení ve věci mezinárodní ochrany.

(2) Ministerstvo nese náklady vzniklé poskytováním služeb a kapesného (§ 42) žadatelům o udělení mezinárodní ochrany.

§ 35

Odměna za výkon tlumočnické činnosti a úhrada nákladů spojených s výkonem této činnosti se stanoví dohodou mezi ministerstvem a tlumočnickem. Výše odměny a úhrada nákladů nesmí překročit výši stanovenou podle zvláštních právních předpisů.⁸⁾

HLAVA VI

ÚŘAD VYSOKÉHO KOMISAŘE

§ 36

Ministerstvo informuje na požádání Úřad Vysokého komisaře o počtu zahájených řízení podle tohoto zákona.

§ 37

(1) Ministerstvo, popřípadě další orgány státu nebo orgány veřejné správy umožní pověřenému zástupci Úřadu Vysokého komisaře na jeho žádost bez průtahů

- a) kdykoliv navázat s účastníkem řízení kontakt,
- b) nahlížet do spisu účastníka řízení,
- c) být přítomen při pohovoru a ústním jednání.

(2) Nahlížení do spisu je podmíněno předchozím souhlasem účastníka řízení; to neplatí, jestliže se lze důvodně domnívat, že se tento účastník již nenachází na území. Obdobný souhlas se vyžaduje i v případě přítomnosti pověřeného zástupce Úřadu Vysokého komisaře při ústním jednání.

(3) Údaje, se kterými se Úřad Vysokého komisaře seznámil při nahlížení do spisu nebo při ústním jednání, smí užívat pouze pro potřeby plnění svých úkolů v oblasti mezinárodní ochrany.

§ 38

Účastník řízení podle tohoto zákona má právo po celou dobu řízení být ve styku s Úřadem Vysokého komisaře a jinými organizacemi, které se zabývají ochranou práv uprchlíků.

§ 39

Ministerstvo předává Úřadu Vysokého komisaře

- a) kopii rozhodnutí vydaného v řízení podle tohoto zákona,
- b) statistické informace o řízení podle tohoto zákona.

§ 40

Při získávání informací o osobách, které učinily prohlášení o mezinárodní ochraně (§ 3), postupuje Úřad Vysokého komisaře přiměřeně podle ustanovení této hlavy.

HLAVA VII

PRÁVA A POVINNOSTI

Díl 1

Práva a povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany

§ 41

(1) Cizinec je povinen při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany odevzdat ministerstvu svůj cestovní doklad; to neplatí, pokud pobývá na území na základě povolení k pobytu. Cestovní doklad se odevzdává na dobu řízení. Cizinec, na kterého se nevztahuje povinnost odevzdat cestovní doklad, je povinen při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany předložit svůj cestovní doklad.

(2) Ministerstvo předá bez zbytečného odkladu cestovní doklad cizince, který pobývá v přijímacím středisku na mezinárodním letišti, policii za účelem ukončení pobytu cizince, pokud

a) nepodal žalobu^{1b}) proti rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany nebo nemá-li žaloba odkladný účinek,

b) nepodal kasační stížnost^{8a}).

(3) Pokud bylo rozhodnuto o udělení azylu, ministerstvo cestovní doklad předá policii za účelem úschovy po dobu jeho platnosti.

§ 42

(1) Žadateli o udělení mezinárodní ochrany hlášenému k pobytu v azylovém zařízení se poskytne

a) ubytování, strava, základní hygienické prostředky a

b) kapesné za podmínek stanovených v § 42a.

(2) Ministerstvo může mimo služeb uvedených v odstavci 1 písm. a) zajistit psychologické, zdravotní, sociální a jiné nezbytné služby a věci s ohledem na individuální potřeby žadatele o udělení mezinárodní ochrany a podporu bezkonfliktního soužití v azylových zařízeních.

(3) Žadatel o udělení azylu hlášený k pobytu v azylovém zařízení se podílí na úhradě nákladů na stravu a ubytování. K úhradě nákladů za ubytování a stravu mohou být použity pouze finanční prostředky žadatele o udělení azylu, které převyšují částku životního minima⁹) žadatele a společně s ním posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 písm. a) až c) zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu.

(4) S ohledem na možnosti azylového zařízení poskytovat stravu lze žadateli o udělení azylu namísto stravy poskytnout finanční příspěvek ve výši odpovídající částce životního minima⁹) žadatele a společně s ním posuzovaných osob (odstavec 3). Po dobu poskytování finančního příspěvku kapesné nenáleží.

(5) V případě hodném zvláštního zřetele lze služby podle odstavce 1 nebo 2 poskytovat i mimo azylové zařízení na základě smlouvy uzavřené ministerstvem s poskytovatelem služeb.

(6) Ministerstvo vyhláškou stanoví finanční úhradu za poskytnutou stravu a ubytování ve výši průměrných nezbytných nákladů.

§ 42a

(1) Kapesné se poskytuje pouze za dobu přítomnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v azylovém zařízení.

(2) Kapesné se vyplácí ve výplatním termínu stanoveném prováděcím právním předpisem. Pokud se žadatel o udělení mezinárodní ochrany bez závažného důvodu ve výplatním termínu k výplatě kapesného nedostaví, nárok na kapesné za dané výplatní období zaniká.

(3) Vykonává-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany starší 18 let ubytovaný v přijímacím nebo pobytovém středisku činnosti ve prospěch ostatních žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, které slouží ke snadnějšímu přizpůsobení na prostředí azylového zařízení a zároveň přispívají k řádnému chodu azylového zařízení a zlepšení vzájemného soužití, může obdržet zvýšené kapesné. Tyto činnosti lze vykonávat na základě zadání učiněného vedoucím azylového zařízení v rozsahu nejvýše 12 hodin měsíčně. Celková výše kapesného po zvýšení může činit až dvojnásobek kapesného stanoveného prováděcím právním předpisem.

(4) Ministerstvo vyhláškou stanoví výši kapesného za kalendářní den podle věku žadatele o udělení mezinárodní ochrany a termíny výplaty kapesného pro přijímací a pobytová střediska.

§ 43

(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášený k pobytu mimo pobytové středisko si hradí náklady spojené s pobytem na území z vlastních prostředků, s výjimkou zdravotní péče (§ 88).

(2) Žadateli o udělení azylu hlášenému k pobytu mimo pobytové středisko lze s ohledem na prokázané majetkové a finanční poměry jeho nebo jeho rodiny poskytnout na jeho žádost finanční příspěvek až do výše

a) 1,6násobku částky životního minima žadatele stanovené zvláštním právním předpisem⁹), je-li posuzován bez společně posuzovaných osob (§ 42 odst. 3),

b) 1,5násobku částky životního minima žadatele a společně s ním posuzovaných osob (§ 42 odst. 3), jsou-li společně posuzovány 2 až 3 osoby,

c) 1,4násobku částky životního minima žadatele a společně s ním posuzovaných osob (§ 42 odst. 3), jsou-li společně posuzovány 4 osoby,

d) 1,3násobku částky životního minima žadatele a společně s ním posuzovaných osob (§ 42 odst. 3), je-li společně posuzováno 5 a více osob;

finanční příspěvek se neposkytne, pokud cizinec pobývá na území na základě povolení k pobytu uděleného podle zvláštního právního předpisu.⁴) Celková doba, po kterou je v průběhu řízení o udělení azylu poskytnut finanční příspěvek, může činit nejvýše 3 měsíce.

(3) K řízení o poskytnutí finančního příspěvku podle odstavce 2 je příslušné ministerstvo.

(4) Žadatel o finanční příspěvek podle odstavce 2 je povinen uvést své finanční a majetkové poměry, popřípadě finanční a majetkové poměry své rodiny formou čestného prohlášení a doložit je všemi dostupnými doklady.

(5) Finanční příspěvek nelze poskytnout, pokud

- a) odpovědnost za úhradu pobytových nákladů nese právnická nebo fyzická osoba,^{9a)}
 - b) žadatel o finanční příspěvek uvedl nepravdivé údaje o svých finančních anebo majetkových poměrech nebo o finančních nebo majetkových poměrech své rodiny,
 - c) žadatel o finanční příspěvek neoznámil skutečnosti rozhodné pro poskytnutí finančního příspěvku nebo změnu těchto skutečností, anebo
 - d) žadatel o finanční příspěvek podal žádost o udělení mezinárodní ochrany opakovaně.
- (6) Finanční příspěvek je vyplácen ministerstvem v určeném azylovém zařízení.

§ 44

Žadatel o udělení mezinárodní ochrany má v azylovém zařízení, v němž je hlášen k pobytu, právo na ubytování společně s manželem, s příbuzným v pokolení přímém nebo s jinou osobou blízkou, pokud jsou žadatelé o udělení mezinárodní ochrany a pokud s tím souhlasí. Za osoby blízké se považují osoby prohlašující, že k sobě mají osobní vztah.

Povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany

§ 45

(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen přiznat finanční prostředky, které má k dispozici, a v době pobytu v azylovém zařízení odevzdat věc ohrožující život či zdraví osob nebo alkohol a jinou návykovou látku. Žadatel o udělení mezinárodní ochrany ubytovaný v přijímacím středisku je dále povinen odevzdat elektronické komunikační zařízení.

(2) Je-li důvodné podezření, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany nepřiznal finanční prostředky, které má k dispozici, neodevzdal věc ohrožující život či zdraví osob nebo alkohol a jinou návykovou látku nebo skrývá něco, co lze užít jako podklad pro vydání rozhodnutí, zejména cestovní či jiný doklad, je povinen strpět osobní prohlídku a prohlídku svých věcí. Žadatel o udělení mezinárodní ochrany ubytovaný v přijímacím středisku je dále povinen strpět osobní prohlídku a prohlídku svých věcí, je-li důvodné podezření, že neodevzdal elektronické komunikační zařízení.

(3) Prohlídku provede policie na žádost ministerstva při příchodu cizince do přijímacího střediska nebo kdykoliv v průběhu pobytu v azylovém zařízení při zjištění důvodů podle odstavce 2. Policie věc ohrožující život či zdraví osob, alkohol nebo jinou návykovou látku nebo elektronické komunikační zařízení, nalezené při osobní prohlídce a prohlídce věcí, odebere, a předá je spolu se seznamem těchto věcí k úschově ministerstvu. O provedení osobní prohlídky sepíše policie záznam.

(4) Osobní prohlídku vykonává osoba stejného pohlaví.

(5) Policie odebere na dobu řízení o udělení mezinárodní ochrany věc nalezenou při osobní prohlídce nebo prohlídce věcí podle odstavce 2, která může sloužit jako důkaz v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebo při určování členského státu Evropské unie příslušného k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany^{4a)}, a předá ji ministerstvu.

§ 46

(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany nesmí opustit přijímací středisko do

a) provedení identifikačních úkonů podle § 47,

b) provedení lékařského vyšetření zaměřeného na zjištění, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany netrpí chorobou ohrožující jeho život či zdraví nebo život či zdraví jiných osob,

c) doby udělení víza k pobytu do 90 dnů za účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany (dále jen "vízum za účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany") a vydání průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (§ 57),

d) ukončení karantény nebo jiného opatření v souvislosti s ochranou veřejného zdraví, lze-li je uskutečnit v přijímacím středisku.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany nesmí opustit přijímací středisko na mezinárodním letišti ani po ukončení úkonů uvedených v odstavci 1.

(3) Cizinec, jemuž bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno z důvodu nepřipustnosti jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. b), nesmí opustit přijímací nebo pobytové středisko až do doby, než bude dopraven do členského státu Evropské unie příslušného k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany, s výjimkou opuštění za účelem vycestování z území.

(4) Za opuštění přijímacího střediska podle odstavce 1 se nepovažuje opuštění za účelem poskytnutí neodkladné zdravotní péče nebo provedení lékařského vyšetření, jež nelze v přijímacím středisku provést, zaměřeného na zjištění, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany netrpí chorobou ohrožující jeho život či zdraví nebo život či zdraví jiných osob.

(5) Za opuštění azylového zařízení podle odstavce 2 nebo 3 se nepovažuje opuštění za účelem účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince na nařízeném jednání před orgánem veřejné moci, poskytnutí neodkladné zdravotní péče nebo provedení lékařského vyšetření zaměřeného na zjištění, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany nebo cizinec netrpí chorobou ohrožující jeho život či zdraví nebo život či zdraví jiných osob v případě, že je nelze v přijímacím středisku provést. V případech opuštění azylového zařízení podle věty první zabezpečí doprovod žadateli o udělení mezinárodní ochrany nebo cizinci na žádost ministerstva policie.

(6) Ministerstvo provede úkony podle odstavce 1 písm. a), b) a c) bez zbytečného odkladu.

(7) Ustanovení odstavců 1 a 2 neplatí pro cizince, který pobývá na území na základě povolení k trvalému pobytu uděleného podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

§ 46a

(1) Ministerstvo rozhodne o povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany, s výjimkou žadatele, kterým je nezletilá osoba bez doprovodu, rodič nebo rodina s nezletilými či zletilými zdravotně postiženými dětmi, osoba s vážným zdravotním postižením, těhotná žena nebo osoba, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám

psychického, fyzického či sexuálního násilí, setrvat v přijímacím středisku až do vycestování, maximálně však po dobu 120 dní, jestliže

- a) nebyla spolehlivě zjištěna totožnost žadatele,
- b) žadatel se prokazuje padělanými nebo pozměněnými doklady totožnosti, nebo
- c) je důvodné se domnívat, že by žadatel mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu, není-li takový postup v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

(2) Rozhodnutí ministerstva podle odstavce 1 nabývá právní moci doručením.

(3) Proti rozhodnutí ministerstva podle odstavce 1 lze podat ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí žalobu; podání žaloby nemá odkladný účinek.

(4) Ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí podle odstavce 1 zkoumá, zda důvody setrvání žadatele v přijímacím středisku trvají. Ministerstvo při vydání rozhodnutí podle odstavce 1 žadatele poučí o jeho právu požádat o přezkoumání důvodů setrvání v přijímacím středisku, a to po uplynutí jednoho měsíce ode dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva nebo, podal-li proti tomuto rozhodnutí žalobu, ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o žalobě.

(5) K řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu. Soud vyřizuje žalobu přednostně^{9c}).

(6) Na žadatele o udělení mezinárodní ochrany podle odstavce 1 se § 46 odst. 5 použije obdobně.

(7) Cizinec, povinně setrvávající v přijímacím středisku podle odstavce 1, v době nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva, jímž se

- a) mezinárodní ochrana neuděluje či ji udělit nelze,
- b) žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, nebo
- c) řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavuje,

má právo, nezrušil-li soud rozhodnutí ministerstva, do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu podat kasační stížnost. Ustanovení § 32 odst. 5 v tomto případě neplatí.

(8) Cizinec, který nepodal nebo se výslovně zřekl práva podat kasační stížnost podle odstavce 7 nebo kasační stížnosti nebyl soudem přiznán odkladný účinek, je povinen z území vycestovat neprodleně, nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí krajského soudu o žalobě nebo ode dne právní moci rozhodnutí, jímž se kasační stížnosti nepřiznává odkladný účinek.

(9) Podal-li cizinec ve lhůtě podle odstavce 7 kasační stížnost a požádal-li současně o přiznání odkladného účinku této stížnosti, není povinen vycestovat z území do rozhodnutí soudu o odkladném účinku kasační stížnosti.

§ 47

(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen strpět sejmutí daktyloskopických otisků a pořízení obrazového záznamu s cílem zjistit nebo ověřit jeho totožnost. Sejmutí otisků zajišťuje policie, pořízení obrazového záznamu zajišťuje ministerstvo.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen strpět zdravotní prohlídku, je-li to třeba pro ochranu veřejného zdraví.^{9c)}

§ 48

Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen

- a) dodržovat ubytovací řád pro azylová zařízení,
- b) dodržovat hygienické předpisy v ubytovacích prostorách azylového zařízení a podílet se v prostorách azylového zařízení na udržování hygienického standardu stanoveného ubytovacím řádem,
- c) plnit v azylovém zařízení příkazy a pokyny policie nebo ministerstva vydané při zajišťování úkolů podle tohoto zákona a
- d) šetřit majetek azylového zařízení a ostatních ubytovaných.

§ 49

Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen

- a) prokazovat průkazem žadatele o udělení mezinárodní ochrany (§ 57) příslušným orgánům svou totožnost či jiné skutečnosti zapsané v tomto průkazu,
- b) chránit průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením či zneužitím; v případě, že tyto okolnosti nastaly, hlásit je neprodleně policii,
- c) odevzdat průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je neplatný (§ 58),
- d) po skončení řízení odevzdat průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany ministerstvu.

§ 49a

Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen v průběhu řízení poskytovat ministerstvu nezbytnou součinnost a uvádět pravdivé a úplné informace nezbytné pro zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí.

Díl 2

Práva a povinnosti azylantů

§ 50

Práva související s trvalým pobytem azylanta na území nejsou tímto zákonem dotčena.

§ 50a

(1) Ministerstvo poskytne azylantovi, kterému bylo jako žadateli o udělení azylu poskytováno kapesné, na jeho písemnou žádost podanou nejpozději do 3 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o udělení azylu jednorázový finanční příspěvek ve výši životního minima⁹) osoby a společně s ní posuzovaných osob (§ 42 odst. 3).

(2) Ministerstvo azylanta písemně poučí v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět, o jeho právech a povinnostech nejpozději do 3 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení azylu.

Povinnosti azylanta

§ 51

Azylant je povinen oznamovat ministerstvu skutečnosti významné pro zachování azylu, například udělení státního občanství České republiky.

§ 52

Azylant je povinen

a) chránit průkaz povolení k pobytu azylanta a cestovní doklad před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením či zneužitím; v případě, že tyto okolnosti nastaly, je povinen neprodleně je hlásit policii,

b) průkazem povolení k pobytu azylanta prokazovat příslušným orgánům svou totožnost či jiné skutečnosti zapsané v průkazu na základě zákona,

c) požádat ministerstvo neprodleně o vydání nového průkazu povolení k pobytu azylanta, ztratil-li dosavadní průkaz svou platnost,

d) požádat před uplynutím platnosti průkazu povolení k pobytu azylanta ministerstvo o prodloužení doby platnosti tohoto průkazu,

e) odevzdat průkaz povolení k pobytu azylanta a cestovní doklad policii v případě odnětí nebo zániku azylu. V případě zániku azylu z důvodu podle § 18 písm. a) má tuto povinnost ten, komu azylant průkaz předal, nebo ten, kdo tento průkaz našel,

f) odevzdat neplatný doklad vydaný podle tohoto zákona policii,

g) oznámit policii pobyt mimo území delší než 365 dnů.

§ 53

Azylant je povinen strpět identifikační úkony podle § 47, jsou-li dány zákonné důvody pro odnětí azylu.

Díl 3

Práva a povinnosti osob požívajících doplňkové ochrany

§ 53a

(1) Ministerstvo udělí osobě požívající doplňkové ochrany oprávnění k pobytu na území na dobu, po kterou jí hrozí vážná újma podle § 14a, nejméně však na 1 rok, a na tuto dobu jí vydá průkaz oprávnění k pobytu, jehož náležitosti stanoví § 60a. Trvají-li důvody, pro něž byla doplňková ochrana udělena, nebo nenastanou-li důvody uvedené v § 17a, tuto dobu ministerstvo na žádost osoby požívající doplňkové ochrany podanou nejpozději 30 dnů před uplynutím doby, na niž jí je doplňková ochrana udělena, i opakovaně prodlouží, vždy nejméně o 1 rok; současně se prodlouží doba platnosti průkazu oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany. Nerozhodne-li ministerstvo o žádosti v době platnosti oprávnění k pobytu na území, prodloužuje se udělené oprávnění k pobytu na území do dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva o žádosti. Pokud podání žádosti ve stanovené lhůtě zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po odpadnutí těchto důvodů.

(2) Ministerstvo osobu požívající doplňkové ochrany písemně poučí v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopna se dorozumět, o jejích právech a povinnostech nejpozději do 3 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany.

§ 53b

Osoba požívající doplňkové ochrany je povinna

- a) oznamovat ministerstvu skutečnosti významné pro zachování doplňkové ochrany,
- b) chránit průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany a cestovní doklad před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením či zneužitím; v případě, že tyto okolnosti nastaly, je povinna neprodleně je hlásit policii,
- c) průkazem oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany prokazovat příslušným orgánům svou totožnost či jiné skutečnosti zapsané v průkazu na základě zákona,
- d) odevzdat oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany a cestovní doklad policii v případě odnětí nebo zániku doplňkové ochrany. V případě zániku doplňkové ochrany z důvodu uvedeného v § 18 písm. a) má tuto povinnost ten, komu osoba požívající doplňkové ochrany průkaz předala, nebo ten, kdo tento průkaz našel,
- e) odevzdat neplatný doklad vydaný podle tohoto zákona policii,
- f) oznámit policii pobyt mimo území delší než 365 dnů,

g) strpět identifikační úkony podle § 47, jsou-li dány zákonné důvody pro odnětí doplňkové ochrany.

§ 53c

Osoba požívající doplňkové ochrany se pro účely poskytování zdravotní péče a zaměstnanosti považuje za osobu s trvalým pobytem na území.

Díl 4

Povinnost cizince vycestovat z území a povinnosti jiných osob

§ 54

(1) Nepodal-li cizinec žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 10, ačkoliv byl k tomu ministerstvem vyzván, bude policií zajištěn za účelem jeho vycestování z území.

(2) Cizinec je povinen z území vycestovat ve lhůtě stanovené ve výjezdním příkazu podle zvláštního právního předpisu^{9d}); nebyl-li mu výjezdní příkaz udělen, do 30 dnů ode dne pravomocného ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany.

(3) Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, je-li cizinec oprávněn k pobytu na území podle zvláštního právního předpisu.

§ 54a

Dobrovolná repatriace

(1) Ministerstvo může nést, je-li to ve veřejném zájmu, náklady spojené s dobrovolným návratem

a) cizince, který nepodal žádost o udělení mezinárodní ochrany ve lhůtě podle § 10, na základě jeho písemné žádosti podané v průběhu této lhůty,

b) žadatele o udělení mezinárodní ochrany na základě jeho písemné žádosti, nebo

c) cizince na základě jeho písemné žádosti podané po dobu běhu lhůty k podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva podle § 32 odst. 1 nebo 2, do 7 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí ministerstva podle zvláštního právního předpisu^{1b}), po dobu běhu lhůty k podání kasační stížnosti, v průběhu řízení o kasační stížnosti^{8a}) nebo do 24 hodin po nabytí právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti

do země původu nebo do jiného státu.

(2) Na cizince, který podal žádost o dobrovolný návrat, se pro účely poskytování zdravotní péče (§ 88), ubytování, stravy a jiných nezbytných služeb hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany, a to do doby vycestování nebo do doby oznámení ministerstva o tom, že ministerstvo náklady spojené s dobrovolným návratem neuhradí.

Povinnosti jiných osob

§ 55

Právnícké nebo fyzické osoby, které žadatele o udělení mezinárodní ochrany pozvaly postupem stanoveným zvláštním právním předpisem⁴⁾ na území, jsou povinny hradit náklady spojené s pobytem tohoto žadatele, pokud je hlášen k pobytu mimo pobytové středisko, s výjimkou nákladů uvedených v § 88.

§ 56

Každý, kdo nalezne průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany, průkaz povolení k pobytu azylanta, průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany nebo cestovní doklad, je povinen jej neprodleně odevzdat ministerstvu nebo kterékoli služebně policii.

§ 56a

(1) Letecká společnost nesmí na území České republiky přepravit cizince, který nemá cestovní doklad.

(2) Letecká společnost, která na území České republiky přepravila cizince podle odstavce 1, je povinna tohoto cizince dopravit z území České republiky v případě, že cizinec je v době nabytí právní moci rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné nebo zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany umístěn v přijímacím středisku na mezinárodním letišti.

§ 56b

Zdravotnické zařízení, ve kterém je hospitalizován cizinec, je povinno umožnit ministerstvu činit nezbytné úkony v souvislosti s řízením o udělení mezinárodní ochrany, pokud splnění této povinnosti nebrání jiný právní předpis. Ministerstvo nahradí zdravotnickému zařízení majetkovou újmu vzniklou v důsledku plnění povinnosti podle předchozí věty. Právo na náhradu majetkové újmy musí být uplatněno nejpozději do 30 dnů ode dne jejího vzniku, jinak zaniká. Nedojde-li k dohodě, o náhradě a její výši rozhoduje soud.

HLAVA VIII

PRŮKAZ ŽADATELE O UDĚLENÍ MEZINÁRODNÍ OCHRANY, PRŮKAZ POVOLENÍ K POBYTU AZYLANTA, PRŮKAZ OPRAVNĚNÍ K POBYTU OSOBY POŽÍVAJÍCÍ DOPLŇKOVÉ OCHRANY, CESTOVNÍ DOKLADY

Díl 1

Průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany

§ 57

(1) Ministerstvo vydá žadateli o udělení mezinárodní ochrany průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany nejpozději do 3 dnů od prohlášení o mezinárodní ochraně.

(2) Ministerstvo vydá žadateli o udělení mezinárodní ochrany průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany nejpozději do 3 dnů od příchodu žadatele o udělení mezinárodní ochrany do azylového zařízení, jestliže žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána v době výkonu zabezpečovací detence, výkonu vazby, výkonu trestu odnětí svobody, nebo v zařízení pro zajištění cizinců.³⁾

(3) Průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany je dokladem prokazujícím totožnost jeho držitele. Skutečnosti zapsané v průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany není jeho držitel povinen prokazovat jiným způsobem, pokud tak nestanoví zvláštní právní předpis.

(4) Do průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany se zapíše údaje o totožnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany, o jeho státním občanství, místě ubytování a o uděleném vízu (§ 72 a 85b).

(5) Doba platnosti průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany se stanoví shodně s dobou platnosti víza za účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany. Doba platnosti průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany lze opakovaně prodlužovat. K prodloužení doby platnosti, provedení změn nebo doplnění údajů zapisovaných do průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany je nutná osobní účast žadatele o udělení mezinárodní ochrany; ministerstvo může z důvodu hodného zvláštního zřetele povolit výjimku.

(6) Vzor průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany je uveden v příloze č. 2.

§ 58

Neplatnost průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany

(1) Průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany je neplatný, jestliže

a) uplynula doba platnosti v něm uvedená,

b) byla ohlášena jeho ztráta nebo odcizení,

c) jeho držitel zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého, nebo

d) nabylo právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva podle zvláštního právního předpisu^{1b)}.

(2) O neplatnosti průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany rozhodne orgán příslušný k jeho vydání, jestliže

a) jeho držitel podstatně změnil svou podobu,

b) je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je vážně porušena jeho celistvost, nebo

c) obsahuje nesprávné údaje nebo neoprávněně provedené změny.

(3) Je-li držitel průkazu přítomen a plně uzná důvody neplatnosti průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany, považuje se stav věci podle odstavce 2 za prokázaný a orgán příslušný k vydání průkazu vydá příkaz na místě^{9e}). Odůvodnění příkazu se nahradí vlastnoručně podepsaným prohlášením držitele průkazu, že s rozhodnutím o neplatnosti průkazu souhlasí. Podepsáním prohlášení se příkaz stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. O této skutečnosti musí být držitel průkazu předem poučen.

Díl 2

Průkaz povolení k pobytu azylanta

§ 59

(1) Průkaz povolení k pobytu azylanta je veřejná listina, kterou azylant prokazuje své jméno a příjmení, datum a místo narození, stav, státní občanství, rodné číslo, údaje o udělení azylu a místo hlášeného pobytu na území.

(2) Do průkazu povolení k pobytu azylanta ministerstvo na žádost azylanta zapíše údaje o jeho dětech mladších 15 let v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a místo pobytu na území.

(3) Doba platnosti průkazu povolení k pobytu azylanta je 5 let. Doba platnosti tohoto průkazu lze prodloužit dvakrát vždy o 5 let.

(4) Průkaz povolení k pobytu azylanta vydá, zápisy v něm provádí a jeho platnost prodlužuje ministerstvo.

§ 60

Neplatnost průkazu povolení k pobytu azylanta

(1) Průkaz povolení k pobytu azylanta je neplatný, jestliže

- a) nastane důvod uvedený v § 58 odst. 1,
- b) nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí azylu, nebo
- c) zanikne azyl z důvodu uvedeného v § 18 písm. b) nebo c).

(2) O neplatnosti průkazu povolení k pobytu rozhodne orgán příslušný k jeho vydání, jestliže

- a) jeho držitel podstatně změnil svou podobu,
- b) je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je vážně porušena jeho celistvost, nebo
- c) obsahuje nesprávné údaje nebo neoprávněně provedené změny.

(3) Je-li držitel průkazu přítomen a plně uzná důvody neplatnosti průkazu povolení k pobytu azylanta, považuje se stav věci podle odstavce 2 za prokázaný a orgán příslušný k vydání

průkazu vydá příkaz na místě^{9e}). Odůvodnění příkazu se nahradí vlastnoručně podepsaným prohlášením držitele průkazu, že s rozhodnutím o neplatnosti průkazu souhlasí. Podepsáním prohlášení se příkaz stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. O této skutečnosti musí být držitel průkazu předem poučen.

Díl 3

Průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany

§ 60a

(1) Průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany je veřejná listina, kterou osoba požívající doplňkové ochrany prokazuje své jméno a příjmení, datum a místo narození, stav, státní občanství, rodné číslo, údaje o udělení doplňkové ochrany a místo hlášeného pobytu na území.

(2) Do průkazu oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany ministerstvo na žádost osoby požívající doplňkové ochrany zapíše údaje o jejích dětech mladších 15 let v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a místo pobytu na území.

(3) Průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany vydá, zápisy v něm provádí a jeho platnost prodlužuje ministerstvo.

§ 60b

Neplatnost průkazu oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany

(1) Průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany je neplatný, jestliže

- a) nastal důvod uvedený v § 58 odst. 1,
- b) nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí doplňkové ochrany, nebo
- c) zanikla doplňková ochrana z důvodu uvedeného v § 18 písm. c) nebo d).

(2) O neplatnosti průkazu oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany rozhodne orgán příslušný k jeho vydání, jestliže

- a) jeho držitel podstatně změnil svou podobu,
- b) je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je vážně porušena jeho celistvost, nebo
- c) obsahuje nesprávné údaje nebo neoprávněně provedené změny.

(3) Je-li držitel průkazu přítomen a plně uzná důvody neplatnosti průkazu oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany, považuje se stav věci podle odstavce 2 za prokázaný a orgán příslušný k vydání průkazu vydá příkaz na místě^{9e}). Odůvodnění příkazu se nahradí vlastnoručně podepsaným prohlášením držitele průkazu, že s rozhodnutím o

neplatnosti průkazu souhlasí. Podepsáním prohlášení se příkaz stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. O této skutečnosti musí být držitel průkazu předem poučen.

Díl 4

Cestovní doklady

Cestovní doklad

§ 61

(1) Azylantovi vydá ministerstvo na žádost cestovní doklad, který je veřejnou listinou. Cestovní doklad se vydá v českém jazyce a ve dvou cizích jazycích podle mezinárodních zvyklostí.

(2) Cestovní doklad, který je opatřen nosičem dat s biometrickými údaji, jimiž jsou údaje o zobrazení obličeje a údaje o otiscích prstů, se vydává s dobou platnosti na 10 let; azylantovi mladšímu 15 let s dobou platnosti na 5 let. Cestovní doklad se vydá ve lhůtě do 30 dnů ode dne podání žádosti. Azylantovi, jemuž je vydáván cestovní doklad s nosičem dat s biometrickými údaji, se na jeho žádost ověří správnost osobních údajů uvedených ve vydávaném cestovním dokladu, funkčnost nosiče dat s biometrickými údaji a správnost v něm zpracovávaných biometrických údajů. Funkčnost nosiče dat a správnost v něm zpracovaných biometrických údajů se ověřuje pomocí technického zařízení umožňujícího srovnání aktuálně zobrazených biometrických údajů azylanta s biometrickými údaji zpracovými v nosiči dat cestovního dokladu. V případě zjištění nefunkčnosti nosiče dat s biometrickými údaji, popřípadě zjištění nesprávnosti v něm zpracovaných osobních údajů, nebo v případě zjištění nesprávnosti osobních údajů, zpracovaných v cestovním dokladu, má azylant právo na vydání nového cestovního dokladu.

(3) Azylantovi mladšímu 6 let, pokud přímo použitelný právní předpis Evropských společenství^{9f} nestanoví odlišnou věkovou hranici, nebo azylantovi, u něhož není možné z důvodů anatomických nebo fyziologických změn, popřípadě zdravotního postižení prstů rukou, pořídit otisky prstů rukou, se vydá cestovní doklad s nosičem dat, v němž jsou z biometrických údajů zpracovány pouze údaje o zobrazení obličeje. V nosiči dat je v tomto případě uveden údaj, že nosič dat neobsahuje otisky prstů rukou azylanta. Cestovní doklad se vydá ve lhůtě do 30 dnů ode dne podání žádosti a platí pro něj doba platnosti uvedená v odstavci 2.

(4) Žádá-li azylant o vydání cestovního dokladu v kratší lhůtě než 30 dnů, vydá se mu cestovní doklad bez nosiče dat s biometrickými údaji a bez strojově čitelných údajů, který neobsahuje digitální zpracování fotografie ani podpisu azylanta, ve lhůtě do 15 dnů. Tento doklad se vydává s dobou platnosti 6 měsíců.

(5) Cestovní doklad azylanta vydávaný podle odstavce 2 nebo 3 obsahuje strojově čitelnou zónu. Do strojově čitelné zóny se údaje zapisují v tomto pořadí: typ dokladu, kód vydávajícího státu, příjmení, popřípadě jména cizince, číslo cestovního dokladu, státní občanství, datum narození, pohlaví, doba platnosti cestovního dokladu, rodné číslo a kontrolní číslice, které jsou vyjádřením vybraných údajů ve strojově čitelné zóně.

§ 61a

(1) Biometrické údaje lze použít výlučně pro ověřování pravosti cestovního dokladu a ověření totožnosti azylanta pomocí osobních údajů zapsaných v cestovním dokladu, popřípadě porovnání biometrických údajů (§ 61 odst. 2) zpracovaných v nosiči dat prostřednictvím technického zařízení umožňujícího srovnání aktuálně zobrazených biometrických údajů azylanta s biometrickými údaji zpracovanými v nosiči dat cestovního dokladu.

(2) Držitel cestovního dokladu, který obsahuje nosič dat s biometrickými údaji, je oprávněn u kteréhokoliv orgánu příslušného k vydání tohoto cestovního dokladu nebo u diplomatické mise nebo konzulárního úřadu (dále jen "zastupitelský úřad"), s výjimkou konzulárního úřadu vedeného honorárním konzulárním úředníkem, požádat o ověření správnosti údajů v cestovním dokladu. V případě zjištění nefunkčnosti nosiče dat s biometrickými údaji, popřípadě zjištění nesprávnosti v něm zpracovaných osobních údajů, nebo v případě zjištění nesprávnosti osobních údajů, zpracovaných v cestovním dokladu, má azylant právo na vydání nového cestovního dokladu; vydání nového cestovního dokladu v tomto případě podléhá správnímu poplatku pouze tehdy, pokud nefunkčnost nosiče dat s biometrickými údaji byla způsobena okolnostmi, o nichž azylant prokazatelně věděl, že mohou způsobit poškození nebo nefunkčnost nosiče dat s biometrickými údaji.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické podmínky a postup při pořizování a dalším zpracovávání biometrických údajů, včetně postupu při pořizování biometrických údajů u občanů s neobvyklými anatomickými nebo fyziologickými předpoklady pro zobrazení obličeje nebo pořízení otisků prstů na pravé a levé ruce.

§ 61b

(1) Údaje zpracované v nosiči dat s biometrickými údaji (§ 61 odst. 2) nelze zpracovat jiným způsobem, než jaký stanoví zákon.

(2) Územní platnost cestovního dokladu podle § 61 zahrnuje všechny státy světa, s výjimkou státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo jde-li o osobu bez státního občanství, s výjimkou státu jejího posledního bydliště. Platnost cestovního dokladu nelze prodloužit.

§ 62

(1) Cestovní doklad vydává ministerstvo.

(2) První vydání cestovního dokladu nepodléhá správnímu poplatku. Při dalším vydání tohoto cestovního dokladu se postupuje podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

§ 63

(1) V žádosti o vydání cestovního dokladu je cizinec povinen uvést své jméno, příjmení, ostatní jména, pohlaví, rodné číslo, den, měsíc, rok narození, místo a stát narození, státní občanství a místo, kde je hlášen k pobytu na území.

(2) K žádosti podané podle § 61 odst. 4 je azylant povinen připojit 2 fotografie.

§ 64

Neplatnost cestovního dokladu

(1) Cestovní doklad je neplatný, jestliže

a) nastane důvod uvedený v § 58 odst. 1,

b) nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí azylu, nebo

c) zanikne azyl z důvodu uvedeného v § 18 písm. b) anebo c).

(2) O neplatnosti cestovního dokladu rozhodne orgán příslušný k jeho vydání, jestliže

a) jeho držitel podstatně změnil svou podobu,

b) je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je vážně porušena jeho celistvost, nebo

c) obsahuje nesprávné údaje nebo neoprávněně provedené změny.

§ 64a

Cestovní doklad vydaný osobě požívající doplňkové ochrany

Osobě požívající doplňkové ochrany se vydá cizinecký pas podle zvláštního právního předpisu⁴), pokud pobývá na území bez platného cestovního dokladu a nemůže jej získat ve státě, jehož je státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství ve státě jejího posledního trvalého bydliště.

§ 65

Cestovní průkaz totožnosti

(1) Cestovní průkaz totožnosti vydá na žádost azylanta, nebo osoby požívající doplňkové ochrany, kteří pozbyli v zahraničí cestovní doklad, zastupitelský úřad za účelem návratu azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany do České republiky.

(2) Doba platnosti cestovního průkazu totožnosti podle odstavce 1 je 30 dnů; v odůvodněných případech může být zastupitelským úřadem prodloužena o dalších 30 dnů.

(3) Cestovní průkaz totožnosti je neplatný z důvodu uvedeného v § 58 odst. 1.

(4) V žádosti o vydání cestovního průkazu totožnosti azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany uvede jméno a příjmení, den, měsíc a rok narození, místo pobytu na území a k žádosti připojí 2 fotografie.

(5) Cestovní průkaz totožnosti se odebere při hraniční kontrole.

(6) Vydání cestovního průkazu totožnosti a změnu doby platnosti oznámí ten, kdo cestovní průkaz totožnosti vydal, neprodleně ministerstvu.

§ 65a

(1) Cestovní průkaz totožnosti se vyhotovuje v českém jazyce a zpravidla ve 2 cizích jazycích podle mezinárodních zvyklostí.

(2) Zastupitelský úřad zapíše do cestovního průkazu totožnosti na žádost cizince jeho dítě mladší 15 let.

Díl 5

Zadržení dokladu vydaného podle tohoto zákona

§ 66

(1) Policie zadrží při kontrole doklad vydaný podle tohoto zákona, který je neplatný nebo o jehož neplatnosti má být rozhodnuto.

(2) O zadržení dokladu podle odstavce 1 policie neprodleně informuje ministerstvo.

(3) Při zadržení dokladu podle odstavce 1 policie neprodleně vydá potvrzení s uvedením důvodu zadržení.

§ 67

Policie zadržený doklad neprodleně odevzdá tomu, kdo tento doklad vydal.

HLAVA IX

STÁTNÍ INTEGRAČNÍ PROGRAM

§ 68

Státní integrační program je program zaměřený na pomoc azylantům a osobám požívajícím doplňkové ochrany při zajištění jejich začlenění do společnosti. Součástí státního integračního programu je i vytvoření předpokladů pro získání znalostí českého jazyka a v případě azylantů také zajištění bydlení.

§ 69

Státní integrační program v oblasti zajištění bydlení realizují krajské úřady formou jednorázové nabídky bydlení azylantovi z prostředků státu. Výši prostředků stanoví vláda pro jednotlivé kraje na základě procentních kvót.

§ 70

(1) Státní integrační program v oblasti získání znalostí českého jazyka realizuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy formou bezplatného jazykového kurzu.

(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy učiní azylantovi nebo osobě požívající doplňkové ochrany nabídku kurzu českého jazyka v přiměřené lhůtě, nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany.

HLAVA X

EVIDENCE, POBYT A HLÁŠENÍ POBYTU

§ 71

Evidence

(1) Ministerstvo vede

a) evidenci cizinců, kteří učinili prohlášení o mezinárodní ochraně,

b) evidenci místa pobytu žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, místa pobytu osob požívajících doplňkové ochrany a místa pobytu azylantů,

c) evidenci žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, cizinců, kteří podali kasační stížnost^{8a}), osob požívajících doplňkové ochrany a azylantů,

d) evidenci cizinců narozených na území žadatelům o udělení mezinárodní ochrany, osobám požívajícím doplňkové ochrany nebo azylantům,

e) evidenci obrazových záznamů podle § 4c a 47,

f) evidenci žadatelů o poskytnutí finančního příspěvku,

g) evidenci cizinců, jejichž řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno z důvodu nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

(2) Policie a zpravodajské služby České republiky mohou při plnění úkolů podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů¹²) využívat údaje uchovávané v evidencích podle odstavce 1 a včetně údajů osobních.

(3) Ministerstvo může údaje vedené v evidencích podle odstavce 1 využívat pouze k plnění úkolů podle zákona. Údaje z evidencí lze poskytnout, pokud je o ně žádáno v souladu se zvláštním právním předpisem.

(4) Osobní údaje zpracovávané v evidencích podle odstavce 1 písm. a) až d) a g) jsou vedeny v rozsahu uvedeném v žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

(5) Policie vede evidenci víz udělených podle tohoto zákona, evidenci místa pobytu žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, místa pobytu cizinců, kteří podali kasační stížnost, místa pobytu osob požívajících doplňkové ochrany a místa pobytu azylantů a evidenci daktyloskopických otisků sejmutých žadateli o udělení mezinárodní ochrany. Zpravodajské služby České republiky mohou při plnění úkolů podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů¹²) využívat údaje uchovávané v těchto evidencích včetně údajů osobních.

(6) Ministerstvo provozuje informační systém o azylantech žádajících o vydání cestovního dokladu azylanta podle § 61 odst. 2 a 3. Tento informační systém obsahuje údaje v rozsahu žádosti o vydání cestovního dokladu azylanta včetně biometrických údajů.

(7) Ministerstvo vede evidenci azylantů, kterým byl vydán cestovní doklad podle § 61, a to v rozsahu údajů žádosti o vydání dokladu včetně údajů o zobrazení obličeje a daktyloskopických otisků prstů azylanta.

(8) Údaje uchovávané v evidencích podle odstavce 5 nebo 7 v písemné formě policie nebo ministerstvo zničí po uplynutí 5 let od roku ukončení pobytu cizince na území. Údaje uložené na technickém nosiči informací uchovává policie nebo ministerstvo po dobu 20 let od roku ukončení pobytu cizince na území.

(9) Údaje uchovávané v evidenci azylantů, jimž byl vydán cestovní doklad podle § 61, ministerstvo zničí po uplynutí 15 let od skončení platnosti cestovního dokladu, s výjimkou daktyloskopických otisků prstů, které zničí po uplynutí 60 dnů ode dne dodání vyrobeného cestovního dokladu ministerstvu. Údaje vedené ministerstvem podle odstavce 6 se uchovávají po dobu 60 dnů ode dne dodání vyrobeného cestovního dokladu ministerstvu.

§ 71a

Předávání osobních údajů do jiných států

Povinnost žádat Úřad pro ochranu osobních údajů o povolení k předání nebo předávání osobních údajů týkajících se žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, osob požívajících doplňkové ochrany nebo azylantů do třetích zemí se na ministerstvo nevztahuje.^{12a)}

§ 71b

Přístup k informačnímu systému smluvních států

V souladu s přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství^{12b)} a mezinárodní smlouvou o odstraňování kontrol na společných hranicích^{12c)} má ministerstvo přístup k údajům vedeným v informačním systému vytvořeném státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích a s nimi souvisejícími předpisy Evropské unie.

§ 72

Pobyt na vízum za účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany

(1) Žadateli o udělení mezinárodní ochrany udělí policie vízum za účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany; to neplatí, pokud cizinec pobývá na území na základě povolení k pobytu uděleného podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ anebo je umístěn v zařízení pro zajištění cizinců³⁾ nebo pokud podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku na mezinárodním letišti. Policie udělí vízum nejpozději do 3 dnů ode dne, kdy odpadl důvod podle předchozí věty.

(2) Vízum podle odstavce 1 opravňuje cizince k pobytu až na dobu 90 dnů, pokud tento zákon nestanoví jinak; dobu pobytu policie na žádost cizince prodlouží až o 90 dnů. Žádost o prodloužení doby pobytu je cizinec povinen podat v době platnosti tohoto víza. Platnost víza za účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany zaniká nabytím právní moci rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany.

(3) Pobývá-li cizinec mimo azylové zařízení, prodlužuje dobu pobytu podle odstavce 2 útvar policie příslušný podle místa hlášeného pobytu cizince a o tomto prodloužení neprodleně informuje ministerstvo.

(4) Není-li cizinec přihlášen k pobytu, je k udělení víza podle odstavce 1 a prodloužení doby pobytu podle odstavce 2 příslušný útvar policie podle sídla azylového zařízení, kde byl cizinec hlášen naposledy.

§ 73

Řízení v přijímacím středisku na mezinárodním letišti

(1) Cizince, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, policie předá, nejsou-li splněny důvody pro zajištění cizince podle zvláštního právního předpisu⁴), do přijímacího střediska na mezinárodním letišti.

(2) Za přijímací středisko na mezinárodním letišti se považuje i středisko na jiném mezinárodním letišti nebo jiné azylové zařízení určené ministerstvem, nelze-li z důvodů bezpečnostních, hygienických, kapacitních či jiných obdobně závažných důvodů cizince umístit do přijímacího střediska na mezinárodním letišti, v jehož tranzitním prostoru učinil prohlášení o mezinárodní ochraně.

(3) Předává-li policie cizince do přijímacího střediska podle odstavce 2, je oprávněna po dobu přepravy omezit osobní svobodu a svobodu pohybu cizince,

(4) Ministerstvo o žádosti o udělení mezinárodní ochrany vydá rozhodnutí nejpozději do 4 týdnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně cizincem. Nerozhodne-li ministerstvo v uvedené lhůtě, umožní cizinci vstup na území bez rozhodnutí a dopraví jej do azylového zařízení na území. Do pěti dnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně cizincem ministerstvo rozhodne, zda cizinci povolí vstup na území. Vstup na území nepovolí cizinci,

a) u něhož nebyla spolehlivě zjištěna totožnost,

b) který se prokazuje padělanými nebo pozměněnými doklady totožnosti, nebo

c) u něhož se lze důvodně domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu, veřejné zdraví či veřejný pořádek.

(5) Proti rozhodnutí ministerstva o nepovolení vstupu na území lze podat žalobu do 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí; podání žaloby nemá odkladný účinek. Soud vyřizuje žalobu přednostně^{9b}).

(6) Cizinec je oprávněn požádat o povolení vstupu na území po uplynutí 1 měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva vydaného v téže věci podle odstavce 4 nebo rozhodnutí soudu o žalobě podané proti takovému rozhodnutí.

(7) Ministerstvo rozhodne o povolení vstupu na území cizinci, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, a dopraví jej do přijímacího střediska na území, jedná-li se o nezletilou osobu bez doprovodu, o rodiče nebo rodinu s nezletilými či zletilými zdravotně postiženými dětmi nebo o cizince s vážným zdravotním postižením, o těhotnou ženu, o osobu, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí.

(8) Cizinec, který je umístěn v přijímacím středisku na mezinárodním letišti v době nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva, jímž se

a) mezinárodní ochrana neuděluje či ji udělit nelze,

b) žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, nebo

c) řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavuje, je povinen, nezrušil-li soud rozhodnutí ministerstva, nejpozději do 30 dnů vycestovat mimo území. Ustanovení § 32 odst. 5 pro řízení v přijímacím středisku na mezinárodním letišti neplatí.

(9) Doba pobytu cizince v přijímacím středisku na mezinárodním letišti nesmí být delší než 120 dnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně cizincem. Nerozhodne-li soud o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany v této lhůtě, umožní ministerstvo cizinci vstup na území bez rozhodnutí a dopraví jej do azylového zařízení na území. Uvedená lhůta může být prodloužena jen z důvodu vycestování cizince podle odstavce 8.

(10) Ministerstvo poučí cizince při přijetí do přijímacího střediska na letišti o skutečnosti, že podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany mu nevzniká právo na vstup na území a pokud trvá na podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, bude povinen, nerozhodne-li ministerstvo jinak, po dobu řízení o jeho žádosti, nejdéle však po dobu 120 dnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně, setrvat v přijímacím středisku na mezinárodním letišti. Současně ministerstvo cizince poučí o právu proti rozhodnutí o nevpouštění na území podat žalobu a případně požádat podle odstavce 6 o povolení vstupu na území.

(11) Pobyt cizince v přijímacím středisku na mezinárodním letišti, jeho přemístění do jiného přijímacího střediska na mezinárodním letišti nebo jeho přemístění do jiného azylového zařízení podle odstavce 2 a pobyt v něm se nepovažují za vstup a pobyt na území. Na pobyt cizince v azylových zařízeních podle věty první se § 46 odst. 2 a 5 vztahuje obdobně.

(12) Vnější ostrahu jiného azylového zařízení určeného ministerstvem podle odstavce 2 provádí policie.

(13) Cizince, který požádal o dobrovolnou repatriaci (§ 54a) v přijímacím středisku na mezinárodním letišti, nebo který je z tohoto střediska povinen vycestovat, policie dopraví na hraniční přechod.

§ 74

zrušen

§ 75

zrušen

§ 76

Pobyt azylanta

Azylant má trvalý pobyt na území po dobu platnosti rozhodnutí o udělení azylu.

Hlášení místa pobytu

§ 77

(1) Místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany je azylové zařízení, do něhož je ministerstvem umístěn.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany žádá o změnu hlášeného pobytu písemnou žádostí podanou útvaru policie místně příslušnému podle nového místa pobytu. K žádosti připojí písemné potvrzení obsahující souhlas vlastníka objektu, který je označen číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním číslem, a který je určen k bydlení nebo ubytování, nebo jeho vymezené části, s ohlášením změny místa pobytu; je-li vlastníkem právnická osoba, v potvrzení uvede svou obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, potvrzení dále opatří otiskem svého razítka a jménem, popřípadě jmény, příjmením a podpisem oprávněné osoby (statutárního orgánu). Policie do 15 dnů postoupí žádost spolu se svým vyjádřením ministerstvu.

(3) Ministerstvo neudělí souhlas se změnou místa hlášeného pobytu, jestliže zjistí skutečnost odůvodňující pochybnosti o dosažitelnosti žadatele pro udělení mezinárodní ochrany pro účely řízení o udělení mezinárodní ochrany v novém místě hlášeného pobytu nebo zjistí, že předložené listiny obsahují nepravdivou skutečnost.

(4) Změnu místa hlášeného pobytu žadatel o udělení mezinárodní ochrany ohlásí útvaru policie příslušnému podle místa nového pobytu.

(5) Při ohlášení změny místa pobytu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen

a) sdělit vyplněním přihlašovacího tiskopisu příjmení, jméno, den, měsíc, rok a místo narození, státní občanství, trvalé bydliště v zahraničí, číslo průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a předpokládanou dobu ubytování,

b) předložit potvrzení podle odstavce 2. Potvrzení musí být opatřeno úředně ověřeným podpisem vlastníka. Podmínka úředního ověření podpisu neplatí, pokud vlastník podepíše potvrzení před pracovníkem útvaru policie a současně předloží doklad totožnosti,

c) předložit průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany,

d) předložit souhlas ministerstva se změnou místa hlášeného pobytu.

(6) Nové místo pobytu se dnem přihlášení stává místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen nejpozději do 3 pracovních dnů po přihlášení předložit ministerstvu ke kontrole průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

(7) Útvar policie rozhodne o zrušení údaje o místu hlášeného pobytu, byl-li zápis proveden na základě pozměněných, neplatných anebo padělaných dokladů, nepravdivě nebo nesprávně uvedených skutečností, anebo na návrh vlastníka.

(8) O odvolání proti rozhodnutí o zrušení údaje o místu hlášeného pobytu rozhoduje Ředitelství služby cizinecké policie.

(9) Po nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavce 7 se za místo hlášeného pobytu považuje azylové zařízení, v němž byl žadatel o udělení mezinárodní ochrany naposledy hlášen k pobytu.

§ 78

(1) Azylant je povinen přihlásit se k pobytu u útvaru policie do 3 pracovních dnů ode dne

a) doručení rozhodnutí o azylu, nebo

b) změny místa pobytu.

(2) Povinnost stanovená v odstavci 1 se vztahuje i na osobu požívající doplňkové ochrany hlásící se k pobytu u útvaru policie.

(3) Útvar policie oznámí ministerstvu změnu místa pobytu azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany.

(4) Při hlášení pobytu azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany a hlášení jeho změn se postupuje podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

§ 78a

Útvar policie oznámí ministerstvu ohlášení změny místa pobytu do 3 pracovních dnů.

§ 78b

Pobyt na vízum k pobytu nad 90 dní za účelem strpění pobytu na území

(1) Vízum k pobytu nad 90 dní za účelem strpění pobytu na území (dále jen "vízum za účelem strpění pobytu") udělí policie na žádost cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany. Vízum za účelem strpění pobytu nelze udělit, pokud cizinec podává opakovaně kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, ačkoliv již o kasační stížnosti

proti tomuto rozhodnutí bylo pravomocně rozhodnuto, nebo pokud cizinec na území pobývá na základě povolení k pobytu podle zvláštního právního předpisu⁴).

(2) Časovou platnost víza za účelem strpění pobytu stanoví policie na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na dobu 1 roku. Na žádost cizince, není-li řízení o kasační stížnosti ukončeno, může být doba platnosti víza za účelem strpění pobytu prodloužena, a to i opakovaně.

(3) Platnost víza za účelem strpění pobytu zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o kasační stížnosti nebo vycestováním z území. Policie vyznačí zánik platnosti víza za účelem strpění pobytu uděleného cizinci a udělí mu výjezdní příkaz s platností nejdéle na dobu 1 měsíce. Cizinec je povinen se za účelem vyznačení zániku platnosti víza za účelem strpění pobytu dostavit na policii bez zbytečného odkladu nejpozději do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti.

(4) K žádosti o udělení víza za účelem strpění pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen předložit

a) cestovní doklad, je-li jeho držitelem,

b) doklad potvrzující existenci důvodu pro udělení tohoto víza,

c) 3 fotografie; fotografie nepředkládá při podání žádosti o prodloužení doby platnosti, nedošlo-li k podstatné změně jeho podoby.

(5) O udělení víza za účelem strpění pobytu, prodloužení doby jeho platnosti nebo o vyznačení zániku jeho platnosti a udělení výjezdního příkazu policie neprodleně informuje ministerstvo.

(6) Na žádost cizince policie platnost víza za účelem strpění pobytu zruší.

(7) Právní postavení cizince pobývajícího na území na základě víza za účelem strpění pobytu se řídí zvláštním právním předpisem⁴), nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 78c

Nemůže-li si cizinec, jemuž je uděleno vízum podle § 78b, zajistit ubytování, zajistí mu ubytování ministerstvo.

§ 78d

(1) Cizinec, jemuž je uděleno vízum za účelem strpění pobytu, si hradí náklady spojené s pobytem na území z vlastních prostředků.

(2) Cizinci, jemuž je uděleno vízum za účelem strpění pobytu, lze s ohledem na prokázané majetkové a finanční poměry jeho nebo jeho rodiny poskytnout na jeho žádost finanční příspěvek až do výše

a) 1,6násobku částky životního minima žadatele l stanovené zvláštním právním předpisem⁹), je-li posuzován bez společně posuzovaných osob (§ 42 odst. 3),

b) 1,5násobku částky životního minima žadatele a společně s ním posuzovaných osob (§ 42 odst. 3), jsou-li společně posuzovány 2 až 3 osoby,

c) 1,4násobku částky životního minima žadatele a společně s ním posuzovaných osob (§ 42 odst. 3), jsou-li společně posuzovány 4 osoby,

d) 1,3násobku částky životního minima žadatele a společně s ním posuzovaných osob (§ 42 odst. 3), je-li společně posuzováno 5 a více osob.

(3) Žadatel o finanční příspěvek je povinen uvést své osobní a majetkové poměry, popřípadě osobní a majetkové poměry své rodiny formou čestného prohlášení a doložit je všemi dostupnými doklady.

(4) Finanční příspěvek nelze poskytnout, pokud

a) odpovědnost za úhradu nákladů nese právnická nebo fyzická osoba,^{9a)}

b) žadatel o finanční příspěvek uvedl nepravdivé údaje o svých finančních anebo majetkových poměrech nebo o finančních nebo majetkových poměrech své rodiny, nebo

c) žadatel o finanční příspěvek neoznámil skutečnosti rozhodné pro poskytnutí finančního příspěvku nebo změnu těchto skutečností.

(5) K řízení o poskytnutí finančního příspěvku je příslušné ministerstvo. Finanční příspěvek vyplácí ministerstvo v určeném azylovém zařízení.

HLAVA XI

AZYLOVÁ ZAŘÍZENÍ

§ 79

(1) Azylová zařízení slouží k hromadnému ubytování žadatelů o udělení mezinárodní ochrany a azylantů za podmínek zaručujících zachování lidské důstojnosti.

(2) Příjímací středisko slouží k ubytování cizince do doby provedení úkonů uvedených v § 46 nebo po dobu, kterou stanoví tento zákon.

(3) Pobytové středisko slouží k ubytování žadatele o udělení mezinárodní ochrany do doby nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

(4) Integrační azylové středisko slouží k přechodnému ubytování azylantů.

(5) Ministerstvo může výjimečně povolit poskytnutí stravy a ubytování v azylovém zařízení osobám jiným, než jsou uvedeny v odstavcích 1 až 3, a to zejména

a) nezletilému rodinnému příslušníku, u něhož bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany ukončeno, pokud jeho zákonný zástupce je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, nejdéle však do ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany,

b) zákonnému zástupci, u něhož bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany ukončeno, pokud nezletilý rodinný příslušník je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, nejdéle však do ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany,

c) státnímu občanu České republiky, jenž je zákonným zástupcem žadatele o udělení mezinárodní ochrany, nebo

d) státnímu občanu České republiky, jehož zákonným zástupcem je žadatel o udělení mezinárodní ochrany.

(6) Ministerstvo vytváří podmínky pro bezpečný pobyt v azylových zařízeních a k rozvoji podpory soužití žadatelů o udělení mezinárodní ochrany nebo azylantů s obyvatelstvem.

§ 80

(1) Azylová zařízení zřizuje ministerstvo.

(2) Příjímací střediska provozuje ministerstvo.

(3) Pobytová střediska a integrační azylová střediska provozuje ministerstvo nebo právnická osoba v rozsahu pověření uděleného ministerstvem a za úplatu.

(4) Žadatelé o udělení mezinárodní ochrany mají přístup ke vzdělávání za podmínek stanovených školským zákonem^{12c}). Stát prostřednictvím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy zajistí podmínky pro úspěšnou integraci žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, pro něž je školní docházka povinná podle zákonů České republiky, do vzdělávání v základní škole.

§ 81

(1) Cizinec ubytovaný v přijímacím nebo pobytovém středisku má právo

a) na bezplatné zajištění základního hygienického standardu,

b) na zajištění stravy odpovídající zásadám správné výživy a zdravotnímu stavu cizince třikrát denně, v případě dětí do 18 let pětkrát denně,

c) na lůžko a skříňku na uložení osobních věcí,

d) přijímat návštěvy,

e) přijímat balíčky a peníze,

f) přijímat a na svůj náklad odesílat písemná sdělení,

g) na nepřetržitý osmihodinový čas ke spánku,

h) za podmínek stanovených v § 82 opustit pobytové středisko.

(2) Provozovatel přijímacího nebo pobytového střediska přihlédne ke specifickým potřebám žadatele o udělení mezinárodní ochrany, pokud je jím nezletilá osoba bez doprovodu, osoba mladší 18 let, těhotná žena, osoba se zdravotním postižením, osoba, která byla mučena, znásilněna nebo byla podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí, a v případě hodném zvláštního zřetele i jiná osoba. Nezletilá osoba bez doprovodu se po ukončení úkonů podle § 46 odst. 1 umísťuje na základě rozhodnutí soudu do školského zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo do péče osoby označené v rozhodnutí soudu.

§ 81a

(1) Osoba ubytovaná v přijímacím nebo pobytovém středisku nesmí do tohoto střediska vnášet, ani v tomto středisku vyrábět, přechovávat a konzumovat alkohol a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat věci, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek nebo škodit zdraví.

(2) Ministerstvo může věci uvedené v odstavci 1 odebrat a uložit je do úschovy. Osobě se věc navrátí po nabytí právní moci rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nebo při jejím odchodu na adresu místa hlášeného pobytu mimo azylové zařízení, s výjimkou věcí, které se rychle kazí, a alkoholu nebo jiné potraviny, které nebyly odebrány v neporušených originálních obalech. Stejně postupuje ministerstvo, jedná-li se o věci odebrané policií osobám při osobní prohlídce a předané ministerstvu k úschově.

(3) Osoba ubytovaná v přijímacím středisku nesmí do tohoto střediska vnášet, ani v tomto středisku přechovávat elektronické komunikační zařízení. Ministerstvo může elektronické komunikační zařízení odebrat a uložit je do úschovy. Osobě se elektronické komunikační zařízení navrátí po nabytí právní moci rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nebo při jejím odchodu do pobytového střediska nebo na adresu místa hlášeného pobytu mimo azylové zařízení, nebo jde-li o cizince umístěného v přijímacím středisku na mezinárodním letišti, při opuštění tohoto střediska. Stejně postupuje ministerstvo, jedná-li se o elektronické komunikační zařízení odebrané policií osobám při osobní prohlídce a předané ministerstvu k úschově.

§ 82

(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášený k pobytu v pobytovém středisku může toto středisko opouštět na dobu nejdéle 10 dnů v kalendářním měsíci.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen písemně oznámit ministerstvu opuštění tohoto střediska na dobu delší než 24 hodin. V oznámení žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvede adresu, kde se bude zdržovat, a délku pobytu mimo pobytové středisko. Opuštění pobytového střediska na dobu delší než 3 dny je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen písemně oznámit ministerstvu nejméně 24 hodin před odchodem z pobytového střediska.

(3) Ministerstvo může povolit opuštění pobytového střediska na další dny v kalendářním měsíci nad dobu stanovenou v odstavci 1, nebrání-li to řádnému provádění azylového řízení.

(4) V případě nedodržení oznámené nebo schválené délky opuštění pobytového střediska může být žadateli o udělení mezinárodní ochrany pobytovým střediskem v souvislosti s možnostmi tohoto střediska zajištěna náhradní forma ubytování na dobu nezbytně nutnou.

§ 83

(1) Ministerstvo vydá ubytovací řád pro azylová zařízení, kterým se upravují podrobnosti o organizačně technickém zabezpečení pobytu cizince v azylovém zařízení.

(2) Ubytovací řád stanoví zejména

- a) časový rozvrh výplaty kapesného,
- b) časový rozvrh poskytování stravy,
- c) časový rozvrh poskytování zdravotní péče, a
- d) režim návštěv.

(3) V případě cizince, který není schopen porozumět jazyku, ve kterém je ubytovací řád vydán, zajistí provozovatel seznámení cizince s jeho obsahem náhradním způsobem.

(4) Ubytovací řád se zveřejní i v jazyce, kterému je schopna porozumět převážná část ubytovaných, a je umístěn na veřejně přístupném místě.

(5) Ministerstvo nebo provozovatel azylového zařízení je oprávněno kontrolovat dodržování ubytovacího řádu. Do místností určených pro ubytování může zástupce ministerstva nebo provozovatele azylového zařízení vstupovat pouze s vědomím ubytovaného; bez jeho vědomí je takový vstup možný pouze v případě bezprostředního ohrožení života, zdraví nebo majetku.

§ 84

Příspěvek obci

Ministerstvo poskytuje obci příspěvek na úhradu nákladů obce vynaložených v souvislosti s azylovým zařízením na jejím území. O výši příspěvku obci na kalendářní rok rozhoduje vláda.

HLAVA XII

SPOLEČNÁ, ZMOCŇOVACÍ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 85

Při ukončení pobytu a vycestování cizince se postupuje podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 85a

(1) Prohlášením o mezinárodní ochraně zaniká platnost víza nebo povolení k dlouhodobému pobytu uděleného podle zvláštního právního předpisu⁴).

(2) Právní postavení cizince vyplývající z jeho umístění v zařízení pro zajištění cizinců³) není prohlášením o mezinárodní ochraně nebo podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany (§ 10) dotčeno.

(3) Cizinec, jenž učinil prohlášení o mezinárodní ochraně nebo podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, je za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴) povinen strpět umístění v zařízení pro zajištění cizinců.

§ 85b

(1) Platnost víza uděleného podle tohoto zákona může být v zájmu ochrany bezpečnosti státu, udržení veřejného pořádku, ochrany veřejného zdraví nebo v zájmu plnění mezinárodní smlouvy omezena jen na část území.

(2) Při omezení platnosti víza podle odstavce 1 musí být zachována přiměřenost mezi důvodem pro toto omezení a jeho důsledky. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto omezení do soukromého a rodinného života cizince. Územně omezit platnost víza lze nejdéle po dobu 3 měsíců od zahájení řízení o udělení mezinárodní ochrany.

§ 86

(1) Ministerstvo bez zbytečného odkladu informuje policii a zpravodajské služby České republiky o cizincích, kterým byla pravomocně udělena nebo odejmuta některá z forem mezinárodní ochrany.

(2) Ministerstvo informuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy o osobách, kterým byla udělena některá z forem mezinárodní ochrany, do 3 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

(3) Ministerstvo vydává statistické přehledy o počtu účastníků řízení podle tohoto zákona, počtu azylantů a počtu osob požívajících doplňkové ochrany.

§ 87

(1) Policie, zpravodajská služba České republiky nebo Ministerstvo zahraničních věcí poskytne ministerstvu anebo soudu na jejich žádost informaci nebo stanovisko potřebné ke zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí v řízení podle tohoto zákona. Policie nebo zpravodajská služba České republiky poskytnutí informace anebo stanoviska odmítne, pokud by tím bylo ohroženo plnění jejich úkolů. Je-li obsahem informace nebo stanoviska skutečnost, kterou je nutno v zájmu České republiky utajovat, nestávají se součástí spisu.

(2) Organizační složka státu zřízená ministerstvem (§ 92c) a zpravodajské služby České republiky si vzájemně prostřednictvím ministerstva na základě žádosti poskytují informace náležející do oboru jejich působnosti, které zjistily při plnění úkolů podle tohoto zákona nebo

podle zvláštních právních předpisů¹²). Zpravodajská služba České republiky poskytnutí informace odmítne, pokud by tím bylo ohroženo plnění jejích úkolů.

(3) Policie sdělí ministerstvu neprodleně skutečnosti rozhodné pro zahájení řízení o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany a skutečnosti, které brání cizinci dostavit se ve stanovené lhůtě do přijímacího střediska.

(4) Policie sdělí neprodleně na žádost cizince adresu přijímacího střediska.

(5) Policie sdělí ministerstvu bez zbytečného odkladu jméno, příjmení, datum narození, pohlaví, státní příslušnost cizince, jenž učinil prohlášení o mezinárodní ochraně, a den a místo učinění prohlášení o mezinárodní ochraně.

(6) Policie prověří na žádost ministerstva údaje uvedené v žádosti podle § 77 odst. 2.

(7) Na žádost ministerstva zabezpečí úkony podle § 10b a 10c policie.

(8) Cestovní doklad cizince, který si jeho držitel po pravomocném ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany nepřevzal, předá ministerstvo policii. Policie neplatný cestovní doklad vrátí jako doklad na území nalezený státu, který jej vydal. Obdobně postupuje i v případě cestovního dokladu, jehož držitel se na území nenachází.

§ 87a

(1) Na cizince se po dobu běhu lhůty pro podání žaloby podle § 32 odst. 1 nebo 2, která má odkladný účinek, hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany pro účely poskytování zdravotní péče a služeb podle § 42, s výjimkou kapesného. Finanční příspěvek (§ 43) poskytnout nelze.

(2) Cizinec, který podá žalobu po uplynutí lhůty podle § 32 odst. 1 nebo 2, nemá nárok na péči a služby podle odstavce 1. Poskytnout nelze ani finanční příspěvek (§ 43).

(3) Na cizince umístěného v azylovém zařízení uvedeném v § 73 odst. 1 nebo 2 se hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany pro účely poskytování zdravotní péče a služeb podle § 42, s výjimkou kapesného. Finanční příspěvek (§ 43) poskytnout nelze.

§ 88

Zdravotní péče

(1) Žadateli o udělení mezinárodní ochrany a jeho dítěti narozenému na území a cizinci, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu a jeho dítěti narozenému na území, se poskytuje na území bezplatná zdravotní péče v rozsahu péče hrazené ze zdravotního pojištění stanoveném zvláštním právním předpisem^{12a}) a dále zdravotní péče v souvislosti s nařízenou karanténou anebo jiným opatřením v souvislosti s ochranou veřejného zdraví; to neplatí, pokud je zdravotní péče zajištěna podle jiného právního předpisu.^{12d})

2) Náklady spojené s poskytováním zdravotní péče podle odstavce 1 nese stát; náklady vzniklé zdravotnickému zařízení jsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění.

(3) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany a jeho dítě narozené na území, cizinec, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, a jeho dítě narozené na území a dítě, které se narodilo azylantce nebo osobě požívající doplňkové ochrany a pobývá na území, se pro účely veřejného zdravotního pojištění považuje za cizince s povoleným trvalým pobytem do doby, než bude rozhodnuto o udělení mezinárodní ochrany nebo jiném druhu pobytu na území podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(4) Je-li to nezbytné pro zabezpečení zdravotní péče o žadatele o udělení mezinárodní ochrany, jeho dítě narozené na území, cizince, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, nebo jeho dítě narozené na území, může ministerstvo obcí, na jejímž území se nachází azylové zařízení v majetku ministerstva, nebo jiné osobě přenechat do bezplatného užívání prostory v azylovém zařízení za účelem provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu^{12f)}.

§ 88a

Žadatel o udělení mezinárodní ochrany, azylant a osoba požívající doplňkové ochrany jsou povinni oznámit ministerstvu do 15 dnů narození dítěte.

§ 88b

Při vyhledávání rodinných příslušníků dítěte, které podalo návrh na zahájení řízení o udělení mezinárodní ochrany a které se nachází na území České republiky bez doprovodu osoby starší 18 let, která za dítě zodpovídá podle právního řádu platného na území státu, jehož občanství dítě má, nebo v případě, že je dítě osobou bez státního občanství, ve státě posledního bydliště, je třeba postupovat tak, aby nebyl ohrožen život a svoboda dítěte a jeho rodiny zejména ve státě, jehož státní občanství mají, nebo, v případě, že jsou osobami bez státního občanství, ve státě jejich posledního trvalého bydliště.

§ 89

(1) Je-li žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nezletilá osoba bez doprovodu, je jí soudem k ochraně jejich práv a právem chráněných zájmů spojených s pobytem na území ustanoven opatrovník podle zvláštního právního předpisu.¹³⁾ S ohledem na ochranu nezletilé osoby bez doprovodu stanoví soud na podnět ministerstva opatrovníka bezodkladně předběžným opatřením. Na řízení o ustanovení opatrovníka se nevztahuje zvláštní právní předpis.^{13a)}

(2) Funkci opatrovníka vykonává zletilý příbuzný nezletilé osoby bez doprovodu zdržující se na území; není-li takové osoby nebo nelze-li funkci opatrovníka takovou osobu pověřit, vykonává funkci opatrovníka jiná vhodná fyzická nebo právnická osoba anebo obecní úřad obce s rozšířenou působností podle místa, kde je nezletilá osoba bez doprovodu hlášena k pobytu. Působnost stanovená krajskému úřadu a obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle tohoto zákona je výkonem přenesené působnosti.

(3) Je-li žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nezletilá osoba bez doprovodu a jsou-li důvodné pochybnosti o jí udávaném věku, provede se za účelem zjištění jejího věku lékařské vyšetření. Výsledek lékařského vyšetření předloží ministerstvo soudu jako důkaz k řízení o ustanovení opatrovníka podle odstavce 1. Odmítne-li nezletilá osoba bez doprovodu

provedení lékařského vyšetření, bude na ni ministerstvo pohlížet jako na zletilého žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

(4) O možnosti určení věku pomocí lékařského vyšetření podle odstavce 3 informuje ministerstvo nezletilou osobu bez doprovodu v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopna se dorozumět, ve výzvě k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo nejpozději do 15 dnů od prohlášení o mezinárodní ochraně. V informaci ministerstvo uvede též způsob, jakým se vyšetření provádí, informuje nezletilou osobu bez doprovodu o jeho možných důsledcích a rovněž ji poučí o důsledcích odmítnutí lékařského vyšetření na posuzování její žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

§ 89a

Ministerstvo zajistí nezletilým žadatelům o udělení mezinárodní ochrany školní potřeby v rámci rozsahu povinné školní docházky.

§ 90

Česká republika může udělit cizinci azyl bez předchozího řízení, pokud je uznán uprchlíkem dle mezinárodní smlouvy rozhodnutím Úřadu Vysokého komisaře za podmínky dodržení zásady spravedlivého rozdělení břemene se smluvními státy Úmluvy o právním postavení uprchlíků.

§ 91

zrušen

§ 91a

Při vydávání cestovních dokladů uprchlíkovi, kterému byl status uprchlíka přiznán podle mezinárodní smlouvy¹⁾ v jiném státě a v jehož případě přešla odpovědnost podle mezinárodní smlouvy na Českou republiku, se postupuje podle hlavy VIII dílu 4.

§ 92

Způsobilost k právním úkonům

Za způsobilého k právním úkonům podle tohoto zákona se považuje cizinec ode dne, kdy dosáhl věku 18 let. Nemůže-li jednat samostatně, je mu ustanoven opatrovník.

§ 92a

Požádá-li opatrovník o to, aby bylo jeho ustanovení opatrovníkem zrušeno, ustanoví správní orgán bezodkladně jiného opatrovníka.

§ 92b

(1) Na řízení o udělení vstupního víza, víza za účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany a víza za účelem strpění pobytu a na řízení o zrušení platnosti víza za účelem strpění pobytu se nevztahuje správní řád.

(2) Po ukončení řízení útvar policie vízum podle odstavce 1 vyznačí do cestovního dokladu anebo na hraniční průvodku nebo žadateli sdělí, že se jeho žádosti nevyhovuje.

§ 92c

Úkoly ministerstva podle § 4b, 10b, 10c, § 34 odst. 2, § 42 odst. 1 až 5, § 42a odst. 1 až 3, § 43 odst. 6, § 45 odst. 3, § 46 odst. 6, § 48 písm. c), § 50a, 54a, § 73 odst. 4, 7 a 9, § 77 odst. 1, § 78c, § 78d odst. 5, § 79 odst. 5 a 6, § 80 odst. 2 a 3, § 81a odst. 2, § 82 odst. 4, § 83 odst. 1 a 5, § 88 a 89a lze pověřit organizační složkou státu zřízenou ministerstvem.

Správní delikty

§ 93

Přestupky

(1) Cizinec se dopustí přestupku tím, že

a) po prohlášení o mezinárodní ochraně se ve stanovené lhůtě nedostaví do přijímacího střediska,

b) nesplní povinnost vycestovat (§ 54),

c) poruší rozhodnutí ministerstva, kterým se nepovoluje vstup na území (§ 73 odst. 4),

d) při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany neodevzdá či nepředloží svůj cestovní doklad,

e) se neoprávněně zdržuje v azylovém zařízení,

f) opustí území, na němž má povinnost se v souladu s omezením územní platnosti víza zdržovat,

g) odmítne strpět osobní prohlídku nebo prohlídku svých věcí podle § 4c, nebo

h) odmítne strpět sejmutí daktyloskopických otisků prstů nebo pořízení obrazového záznamu podle § 4c.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany se dopustí přestupku tím, že

a) neprodleně neodevzdá nebo nepředloží svůj cestovní doklad, který získal až v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany,

b) odmítne strpět osobní prohlídku nebo prohlídku svých věcí podle § 45 odst. 2,

c) poruší povinnost podle § 46 odst. 1 nebo 2,

d) odmítne strpět sejmutí daktyloskopických otisků prstů, pořízení obrazového záznamu nebo zdravotní prohlídku,

e) úmyslně poškodí, zničí, či jinak zneužije průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany, nebo poškození, zničení, ztrátu či odcizení průkazu žadatele o mezinárodní ochranu neprodleně neohlásí policii,

f) neodevzdá neprodleně neplatný průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany policii nebo ministerstvu,

g) nepožádá o prodloužení pobytu za účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 72 odst. 2 nebo o prodloužení pobytu požádá až po uplynutí doby platnosti víza,

h) opustí pobytové středisko, v němž je hlášen k pobytu, na dobu delší než 10 dnů v kalendářním měsíci, nebo se nevrátí po uplynutí doby, na kterou se souhlasem ministerstva pobytové středisko opustil,

i) náležitě neoznámí ministerstvu opuštění pobytového střediska, v němž je hlášen k pobytu, na dobu delší než 24 hodin,

j) se neoprávněně zdržuje v azylovém zařízení,

k) opustí území, na němž má povinnost se v souladu s omezením územní platnosti víza zdržovat,

l) zatají majetkové a finanční poměry,

m) nedostaví se osobně k prodloužení platnosti, k provedení změn či doplnění údajů zapisovaných do průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany, ačkoliv mu ministerstvem nebyla povolena výjimka z povinnosti osobní účasti,

n) opustí přijímací či pobytové středisko po doručení rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu nepřípustnosti žádosti,

o) nesplní v azylovém zařízení příkaz nebo pokyn policie nebo ministerstva (§ 48),

p) úmyslně poškodí majetek azylového zařízení nebo ostatních ubytovaných,

r) poruší povinnost setrvat v přijímacím středisku až do vycestování stanovenou rozhodnutím ministerstva (§ 46a odst. 1).

(3) Azylant se dopustí přestupku tím, že

a) úmyslně poškodí, zničí, nebo jinak zneužije průkaz povolení k pobytu azylanta nebo cestovní doklad, nebo poškození, zničení, ztrátu nebo odcizení průkazu povolení k pobytu, nebo cestovního dokladu, neprodleně nenahlásí ministerstvu,

b) nepožádá neprodleně policii o vydání nového průkazu povolení k pobytu azylanta, ztratil-li svoji dosavadní platnost, nebo před uplynutím jeho platnosti nepožádá ministerstvo o prodloužení doby platnosti průkazu povolení k pobytu azylanta,

c) neodevzdá neprodleně průkaz povolení k pobytu azylanta nebo cestovní doklad ministerstvu v případě odnětí nebo zániku azylu,

d) neodevzdá neprodleně neplatný průkaz povolení k pobytu azylanta nebo cestovní doklad ministerstvu,

e) neoznámí ministerstvu pobyt mimo území delší než 365 dní,

f) nestrpí provedení identifikačních úkonů (§ 53), nebo

g) se neoprávněně zdržuje v azylovém zařízení.

(4) Osoba požívající doplňkové ochrany se dopustí přestupku tím, že

a) úmyslně poškodí, zničí nebo jinak zneužije průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany nebo cestovní doklad, nebo poškození, zničení, ztrátu nebo odcizení průkazu oprávnění k pobytu nebo cestovního dokladu neprodleně nenahlásí ministerstvu,

b) neodevzdá neprodleně průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany nebo cestovní doklad ministerstvu v případě odnětí nebo zániku doplňkové ochrany,

c) neodevzdá neprodleně neplatný průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany nebo cestovní doklad ministerstvu,

d) neoznámí ministerstvu pobyt mimo území delší než 365 dní, nebo

e) nestrpí provedení identifikačních úkonů (§ 53b).

(5) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) neprodleně neodevzdá ministerstvu nebo policii nalezený nebo jinak získaný průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany, průkaz oprávnění k pobytu osoby požívající doplňkové ochrany, průkaz povolení k pobytu azylanta nebo cestovní doklad,

b) poruší zákaz stanovený osobám ubytovaným v přijímacím nebo pobytovém středisku (§ 81a odst. 1), nebo

c) neoprávněně zpracovává údaje zpracované v nosiči dat s biometrickými údaji.

(6) Za přestupek podle odstavců 1 až 4 a odstavce 5 písm. b) lze uložit pokutu do 2 000 Kč, za přestupek podle odstavce 5 písm. a) lze uložit pokutu do 1 000 Kč a za přestupek podle odstavce 5 písm. c) lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

§ 93a

Správní delikt právnické osoby

(1) Zdravotnické zařízení se dopustí správního deliktu tím, že neumožní činit nezbytné úkony v souvislosti s řízením o udělení mezinárodní ochrany (§ 56b).

(2) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že neoprávněně zpracovává údaje zpracované v nosiči dat s biometrickými údaji.

(3) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 10 000 Kč. Za správní delikt podle odstavce 2 se uloží pokuta do 10 000 000 Kč.

§ 93b

Společná ustanovení

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává ministerstvo s výjimkou přestupku podle § 93 odst. 5 písm. c) a správního deliktu podle § 93a odst. 2, které v prvním stupni projednává Úřad pro ochranu osobních údajů.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby^{13a)} nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuty vybírá a vymáhá místně příslušný celní úřad^{13b)}. Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

(7) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾.

§ 94

Přechodná ustanovení

(1) Žádost o přiznání postavení uprchlíka podaná žadatelem před nabytím účinnosti tohoto zákona se považuje za návrh na zahájení řízení o udělení azylu a posuzuje se podle tohoto zákona.

(2) Cizinec, kterému bylo přiznáno postavení uprchlíka podle dřívější úpravy, se dnem účinnosti tohoto zákona považuje za azylanta podle tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

§ 95

zrušen

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 96

Zrušuje se zákon č. 498/1990 Sb., o uprchlících, ve znění zákona č. 317/1993 Sb., a čl. III zákona č. 150/1996 Sb.

§ 97

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příl.1

Vzor žádosti o udělení mezinárodní ochrany razítka přijímacího střediska

Foto (3,5 x 4,5)

evidenční číslo

Žádost

1.

a) jméno:

b) příjmení:

c) dřívější příjmení (všechna):

2. Datum a místo (stát) narození:

3. Pohlaví:

4. Státní občanství:

a) v den narození:

b) současné/současná (uved'te všechna):

c) nemáte-li žádné, uveďte důvody:

5. Národnost/etnická příslušnost, ke které se hlásíte:

6.

a) jméno otce:

b) příjmení otce:

c) datum a místo narození otce:

7.

a) jméno matky:

b) příjmení matky:

c) datum a místo narození matky:

8. V jakých jazycích jste schopen se dorozumět

? 9. Rodinný stav:

10. Počet osob, ke kterým máte vyživovací povinnost:

11.

a) děti do 18 let, jejichž jménem žádáte o udělení mezinárodní ochrany, (jméno a příjmení, datum a místo narození, národnost, státní příslušnost a rodinný poměr):

b) uveďte jména a příjmení, data a místa narození a rodinný poměr dalších rodinných příslušníků, kteří současně s Vámi žádají o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky:

c) ostatní členové rodiny, kteří se zdržují mimo území České republiky, [místo jejich pobytu a ostatní údaje jako u písmene a)]:

d) příbuzní nebo známí, kteří pobývají na území České republiky, s jejichž pomocí po dobu řízení o udělení mezinárodní ochrany počítáte:

12. Uveďte místa (stát, obec, ulice) a délku pobytu, kde jste se zdržoval posledních 10 let před příchodem do České republiky:

13. Uveďte, kterými doklady v současné době disponujete:

a) cestovní pas a vízum (druh, číslo, platnost do):

b) jiné doklady totožnosti (druh, číslo, platnost do):

14. Náboženské vyznání:

15. Jste sám nebo některý člen rodiny členem politické strany nebo jiné organizace:

16. Kdy a kde jste vykonával vojenskou službu:

17. Nejvyšší dosažené vzdělání: Doklady o vzdělání:

18. Povolání

a) odborné předpoklady k výkonu povolání:

b) dosavadní pracovní zařazení (delší jeden rok) a dobu jeho trvání:

19.

a) máte v současné době finanční prostředky (výše a měna):

b) máte movitý nebo nemovitý majetek (jaký a kde):

c) máte nárok na důchod nebo jinou sociální dávku (jakou, kde):

d) dostáváte materiální pomoc (jakou, od koho):

20. Kdy a z jakého důvodu jste opustil svou vlast:

Uved'te, kdy a kde jste se zdržoval od doby opuštění své vlasti do příjezdu do České republiky:

21. Pobýval jste po odchodu z vlasti v jiném členském státu Evropské unie? Pokud ano, uveďte, ve kterých členských státech Evropské unie jste pobýval (stát, obec, ulice), délku a účel pobytu, povolení, na základě kterého jste na území tohoto státu pobýval (druh, doba platnosti).

22. Opustil jste území členských států Evropské unie? Pokud ano, uveďte, kdy jste území členských států Evropské unie opustil, do kterého státu jste cestoval a kdy jste se na území členských států Evropské unie vrátil. Popište průběh cesty.

23. Z jakých důvodů žádáte o udělení mezinárodní ochrany

? 24. Zůstali ve Vaší vlasti příbuzní, vůči nimž máte závazky:

25. Kdy, kde a jakým způsobem jste vstoupil na území České republiky:

26. Kdy, kde a jakým způsobem jste vstoupil na území členských států Evropské unie

? 27.

a) přes území kterých států jste do České republiky cestoval:

b) jak dlouho jste se zdržoval na území těchto států:

28. Uveďte, zda je Česká republika Vaším cílovým státem nebo pouze tranzitním, popište své představy o řešení Vaší situace:

29. Byl jste již v České republice, kdy a z jakého důvodu:

30. Navázal jste po dobu svého pobytu v cizině spojení se zastupitelským úřadem Vaší vlasti (kde, kdy, z jakého důvodu a s jakým výsledkem):

31. Žádal jste již o udělení azylu nebo o udělení mezinárodní ochrany, jestliže ano (kde, kdy, s jakým výsledkem):

32. Bylo nebo je proti Vám vedeno trestní stíhání (kdy, kde, z jakého důvodu a s jakým výsledkem):

33. Čeho se obáváte v případě návratu do vlasti:

34. Jaký je Váš zdravotní stav:

35. Rozveďte na samostatném listu, který je nedílnou součástí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, důvody, pro které žádáte o udělení mezinárodní ochrany v České republice, a jiné důležité okolnosti, které mohou osvědčit důvody k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Potvrzují, že jsem byl poučen o svých právech a povinnostech po dobu pobytu na území České republiky, a to včetně práva kdykoliv se obrátit o pomoc na Úřad Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a kontaktovat další organizace zabývající se ochranou zájmů uprchlíků.

V dne

1) Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.

1a) Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka.

1b) Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 208/1993 Sb., o sjednání Úmluvy o právním postavení uprchlíků a protokolu týkajícího se právního postavení uprchlíků.

1c) Díl 1 hlavy II části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

1d) Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl. Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

2) § 3 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

2a) § 129 zákona č. 326/1999 Sb.

3) § 130 až 151 zákona č. 326/1999 Sb.

4) Zákon č. 326/1999 Sb.

4) Zákon č. 326/1999 Sb.

4) Zákon č. 326/1999 Sb.

4a) Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států. Nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států.

5) § 19 odst. 3 správního řádu.

5a) § 19 odst. 4, 5 a 8 správního řádu.

5b) § 22 správního řádu.

5c) § 26 správního řádu.

5d) § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu.

5e) § 33 odst. 4 správního řádu.

5f) § 38 odst. 2 správního řádu.

5g) § 49 správního řádu.

5h) § 69 odst. 4 věta druhá správního řádu.

5i) § 71 odst. 1 a 3 správního řádu.

5j) § 81 až 93 a § 152 správního řádu.

5k) § 101 správního řádu.

5l) Čl. 17 Smlouvy o založení Evropských společenství.

5m) Protokol o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie.

6) Zákon č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

8) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících. Vyhláška č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

8a) Díl 1 hlavy III části třetí zákona č. 150/2002 Sb.

9) § 2 a 3 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu.

9) Zákon č. 463/1991 Sb., o životním minimu, ve znění pozdějších předpisů.

9a) § 15 a 180 zákona č. 326/1999 Sb.

9a) § 20 zákona č. 326/1999 Sb.

9b) § 56 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., ve znění zákona č. 165/2002 Sb.

9c) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

9d) § 50 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 161/2006 Sb. a zákona č. 379/2007 Sb.

9e) § 150 správního řádu.

9f) Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy, v platném znění.

10) Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

11) § 167 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb.

12) Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách, ve znění zákona č. 118/1995 Sb.

Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění zákona č. 160/1995 Sb.

Zákon č. 67/1992 Sb., o Vojenském obranném zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů.

12a) Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

12b) Nařízení Rady (ES) č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.

12c) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

12d) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů.

12e) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

12f) Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

13) Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.

13a) § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.

13b) § 5 odst. 4 písm. m) zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.

14) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

16) Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.